

POKYN OBECNÉ POVAHY

nejvyššího státního zástupce

ze dne 16. prosince 2013,

o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Změna: 8/2016

Změna: 6/2019

Změna: 5/2020

Změna: 3/2021

Změna: 1/2023

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

ČÁST PRVNÍ

Společná ustanovení

Čl. 1

Základní ustanovení

(1) Tento pokyn obecné povahy stanoví podrobnosti postupu státních zástupců při mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, zejména při

- a) vydání osoby,
- b) předání osoby na základě evropského zatýkacího rozkazu,
- c) vyžádání právní pomoci v cizím státě a poskytnutí právní pomoci cizozemskému orgánu,
- d) předání trestního řízení do cizího státu a převzetí trestního řízení z cizího státu,

e) uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí na území České republiky,

f) uznání a výkonu rozhodnutí justičních orgánů jiných členských států Evropské unie (dále jen „členských států“),

g) styku se zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku.

(2) Není-li výslovně stanoveno jinak nebo tomu nebrání jiné důvody, splní státní zástupce informační povinnost stanovenou tímto pokynem obecné povahy vůči mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství a mezinárodnímu odboru trestnímu Ministerstva spravedlnosti zasláním stejnopisu nebo kopie dokumentu obsahujícího opatření nebo rozhodnutí, na které se informační povinnost vztahuje, včetně rozhodnutí orgánu, na základě něhož nabylo toto rozhodnutí právní moci.

Čl. 2

Přímý právní styk

(1) Umožňuje-li mezinárodní smlouva nebo zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZMJS“), přímý právní styk státních zástupců s cizozemskými orgány, právní styk prostřednictvím mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství lze v takovém případě uskutečňovat pouze ve výjimečných a odůvodněných případech, anebo pokud tak doporučil mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Důvody v předkládací zprávě státní zástupce uvede. V přímém právním styku státní zástupci zasílají písemnosti cizozemským orgánům a od těchto orgánů přijímají, zejména prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (dále jen „pošta“).

(2) Pokud se státnímu zástupci nepodaří zjistit, a to ani prostřednictvím Atlasu Evropské justiční sítě nebo mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který cizozemský orgán je příslušný k vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádost zašle cizozemskému ústřednímu orgánu.

(3) Je-li státnímu zástupci přímo doručena písemnost cizozemského orgánu, k jejímuž vyřízení není příslušný, postoupí ji bezodkladně příslušnému orgánu a o postoupení informuje cizozemský orgán s uvedením označení a adresy orgánu, kterému byla písemnost postoupena. Je-li mu přímo doručena písemnost cizozemského orgánu, k jejímuž vyřízení je příslušný, ačkoli přímý právní styk přípustný není, informuje o tom bezodkladně mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství, a pokud je to možné, učiní předběžné kroky k vyřízení takové písemnosti. Vyřízení předá prostřednictvím mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 3

Doručování osobám požívajícím výsad a imunit

Je-li třeba doručit písemnost osobě požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva nebo je-li třeba písemnost doručit v místě, které

je podle mezinárodního práva nedotknutelné (zejména budovy a místnosti diplomatických a konzulárních misí a obydlí osob požívajících v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva), zašle státní zástupce písemnost prostřednictvím mezinárodního odboru trestního Ministerstva spravedlnosti ČR Diplomatickému protokolu Ministerstva zahraničních věcí se žádostí o doručení na zvláštním listu. Je-li osoba požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva ochotna dobrovolně písemnost převzít při úkonu trestního řízení, doručení písemnosti se zaznamená v protokolu o takovém úkonu, včetně skutečnosti, že tato osoba písemnost převzala dobrovolně. V pochybnostech si státní zástupce vyžádá stanovisko Diplomatického protokolu Ministerstva zahraničních věcí.

Čl. 4

Úprava písemností

(1) Písemnosti státního zastupitelství zasílané do cizího státu musí být opatřeny hlavičkou státního zastupitelství obsahující malý státní znak. Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství používá v hlavičce název úřadu „Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, mezinárodní odbor“, resp. jeho cizojazyčné znění, a dále v záhlaví pod hlavičkou doplňující údaje: adresu, telefonní číslo, fax a e-mail mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství, bez identifikátoru datové schránky; pod záhlavím na první straně uvádí odvolací (tj. kontaktní) údaje na státního zástupce, kterému je věc přidělena. Ostatní státní zastupitelství uvádí v záhlaví pod hlavičkou doplňující údaje: adresu, telefonní číslo, fax a e-mail státního zastupitelství, bez identifikátoru datové schránky a, pokud je to vhodné, pod záhlavím na první straně i odvolací (tj. kontaktní) údaje na státního zástupce, kterému je věc přidělena. Před svojí spisovou značkou všechna státní zastupitelství uvádí slova „naše značka“. Písemnosti musí být po formální i jazykové stránce bezvadné, v textu nelze používat zkratky, i když jsou ve vnitrostátním styku obvyklé. Měsíc v datu se nevyjadřuje číslicí, ale slovně.

(2) Písemnosti musí být opatřeny čitelným otiskem kulatého úředního razítka státního zastupitelství, datem a vlastnoručním podpisem státního zástupce, jehož jméno, příjmení a funkce budou pod podpisem vypsány strojopisem.

(3) Je-li třeba úředně přeložit písemnost do cizího jazyka, překlad musí splňovat náležitosti tlumočnického úkonu podle právního předpisu pro výkon tlumočnické činnosti.¹⁾ V případě překladů do arabštiny státní zástupce tlumočnickovi uloží, aby všechna vyhotovení písemnosti s překladem svázal po pravé straně.

(4) Ve styku s cizím státem je třeba zvažovat vhodnost používání tiskopisů určených pro vnitrostátní styk. Do cizího státu nelze zasílat tiskopisy obsahující upozornění na možnost předvedení, uložení povinnosti předložit občanský průkaz, pohružku pokutou apod.

(5) Povinně používané vícejazyčné tiskopisy nebo jednotné formuláře nelze používat k jinému než příslušnou mezinárodní smlouvou anebo právním předpisem stanovenému účelu (např. ke styku na základě jiné mezinárodní smlouvy či na bezesmluvním základě).

(6) Mají-li být písemnosti státního zastupitelství, včetně jejich příloh, zaslány

do cizího státu s problematickou úrovní ochrany lidských práv a svobod, dbá státní zástupce na to, aby neobsahovaly informace, u nichž lze důvodně předpokládat, že jejich sdělení cizímu státu by mohlo vést k poškození základních lidských práv a svobod osob, jichž se týkají, zejména informace, že osoba v České republice žádala o mezinárodní ochranu ve vztahu k tomuto cizímu státu, i kdyby ji tato nebyla udělena,²⁾ a popřípadě učiní nezbytná opatření k znečitelnění takových informací.

(7) Má-li být z podnětu státu uvedeného v odstavci 6 vyslýchána osoba, která v České republice žádala o mezinárodní ochranu, případně osoba se srovnatelným postavením, skutečnosti týkající se této ochrany či postavení i adresa této osoby v České republice se vedou zvlášť tak, aby byly k dispozici pouze orgánům činným v trestním řízení v České republice.

Čl. 5

Ověřování kopií

(1) Pro postup při ověřování shody kopií určených pro cizí stát s originálem platí jiný právní předpis³⁾.

(2) Je-li pořizován úřední překlad ověřené kopie písemnosti, je třeba zajistit též překlad ověřovací doložky.

Čl. 6

Legalizace

(1) V případě pochybností o nutnosti vyššího či jiného ověření písemnosti (dále jen „legalizace“)⁴⁾, státní zástupce požádá o stanovisko mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Pokud má být písemnost zaslána do cizího státu, který je vázán Úmluvou o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin ze dne 5. října 1961 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 45/1999 Sb.), státní zástupce zašle písemnost i s překladem mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který zajistí provedení legalizace.

(3) Má-li být písemnost zaslána do cizího státu, který není vázán úmluvou uvedenou v odstavci 2, státní zástupce zašle písemnost v potřebném počtu vyhotovení bez překladu mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství k zajištění legalizace. Po získání legalizačních razítek České republiky nechá písemnost přeložit do cizího jazyka, včetně legalizačních razítek, a poté písemnost znovu zašle mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který zajistí další legalizaci u zastupitelského úřadu cizího státu, jemuž má být písemnost zaslána.

Čl. 7

Zasílání utajovaných informací do cizího státu a datové schránky

(1) Při zasílání písemnosti obsahující utajované informace do cizího státu, se postupuje podle jiného právního předpisu⁵⁾ a podle mezinárodních smluv upravujících předávání utajovaných informací.

(2) Písemnosti určené pro cizí stát nelze zasílat prostřednictvím datové schránky, a to ani Nejvyššímu státnímu zastupitelství, Ministerstvu spravedlnosti nebo jinému státnímu orgánu České republiky (např. Ministerstvu zahraničních věcí či zastupitelskému úřadu České republiky v cizím státě), neboť jejich povaha to neumožňuje⁶⁾. To platí i pro zasílání písemností zastupitelským úřadům cizích států se sídlem v České republice.

Čl. 8

Informace o mezinárodních smlouvách a právních řádech cizích států

Informace o právních řádech cizích států nezbytné pro postup nižších státních zastupitelství v rámci mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních zabezpečí na jejich žádost mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Styk se zastupitelskými úřady

Čl. 9

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady

(1) Písemnosti adresované cizozemskému zastupitelskému úřadu akreditovanému pro Českou republiku, který má sídlo v České republice, státní zástupci zasílají poštou přímo a stejným způsobem od těchto úřadů písemnosti přijímají.

(2) Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku, které mají sídlo mimo území České republiky, se provádí prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí České republiky tak, že je zastupitelskému úřadu České republiky ve státě, v němž sídlí cizozemský zastupitelský úřad akreditovaný pro Českou republiku, adresována žádost na zvláštním listu, v němž státní zástupce žádá tento zastupitelský úřad České republiky o předání předmětné zásilky uvedenému cizozemskému zastupitelskému úřadu akreditovanému pro Českou republiku.

Čl. 10

Styk se zastupitelskými úřady České republiky

(1) Zastupitelským úřadům České republiky v cizím státě státní zástupci zasílají písemnosti prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí. Ve výjimečných případech, zejména nesnese-li věc odkladu, lze zastupitelskému úřadu České republiky v cizím státě zaslat písemnost přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk, faxem, anebo elektronickou poštou.

(2) Na honorární konzuly České republiky v cizím státě se státní zástupci neobracejí přímo, ale případně pouze prostřednictvím zastupitelských úřadů České republiky, v jejichž obvodu působnosti honorární konzulové vykonávají svou činnost (velvyslanectví, generální konzuláty).

Čl. 11

Omezení osobní svobody cizince

(1) Zadržený cizinec musí být poučen o právu na spojení se zastupitelským úřadem státu, jehož je občanem⁷⁾. Splnění této povinnosti státní zástupce vždy ověří podle spisového materiálu a zjistí-li, že se zadrženému cizinci tohoto poučení nedostalo, učiní neprodleně opatření k nápravě.

(2) Pokud tak stanoví příslušná dvoustranná konzulární smlouva, je státní zástupce povinen o omezení osobní svobody cizince informovat konzulární úřad státu, jehož je občanem, jestliže tak již předtím neučinil policejní orgán, a to ve lhůtě, je-li mezinárodní smlouvou stanovena. Státní zástupce v takovém případě omezení osobní svobody cizince příslušnému konzulárnímu úřadu pouze oznámí, stejnopis či kopii protokolu o zadržení mu nezasílá. Konzulárnímu úřadu písemně oznámí omezení osobní svobody cizince spolu s uvedením jména a adresy obhájce. Pokud hrozí zmeškání lhůty pro informování konzulárního úřadu, oznámí omezení osobní svobody cizince konzulárnímu úřadu rovněž faxem. Pokud je dvoustrannou konzulární smlouvou stanovena povinnost přijímajícího státu informovat konzulární úřad vysílajícího státu o omezení osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu, k případnému požadavku zadrženého ohledně informování konzulárního úřadu se nepřihlíží.

(3) Není-li povinnost přijímajícího státu informovat konzulární úřad vysílajícího státu o omezení osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu stanovena dvoustrannou konzulární smlouvou, musí být konzulární úřad státu, jehož je zadržený státním občanem, informován o omezení osobní svobody pouze tehdy, pokud o to zadržený výslovně požádá⁸⁾.

Čl. 12

Informační povinnost o návrhu na vzetí osoby do průvozní vazby

O podání návrhu na vzetí osoby do průvozní vazby a o rozhodnutí soudu o tomto návrhu⁹⁾ státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 13

Informační povinnost podle mezinárodních smluv

Státní zástupce, který vyřizuje žádost o mezinárodní justiční spolupráci týkající se trestného činu, k jehož stíhání zavazuje některá z uvedených mezinárodních smluv, informuje mezinárodní odbor trestní Ministerstva spravedlnosti a mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství ve smyslu:

a) čl. 11 písm. c) Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.) o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci,

b) čl. 13 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.; s Protokolem o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví z 24. února 1988, č. 138/2002 Sb. m. s.) o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci,

c) čl. 9 Evropské úmluvy o potlačování terorismu z 27. ledna 1977 (č. 552/1992 Sb.) o výsledcích vydávacích řízení a řízení o právní pomoci,

d) čl. 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.; s Protokolem o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988, č. 101/2005 Sb. m. s.) o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci,

a to způsobem a v rozsahu, který neohrozí průběh trestního řízení v České republice nebo vyřízení žádosti cizího státu.

Komunikace v rámci Evropské unie

Čl. 14

Žádosti adresované orgánům Evropské unie

(1) Žádost o souhlas s trestním stíháním osoby požívající výsad a imunit podle mezinárodního práva adresovanou některému z orgánů Evropské unie, zašle státní zástupce příslušnému orgánu Evropské unie prostřednictvím Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii v Bruselu. Kopii této žádosti zašle na vědomí mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Podání určená orgánům Evropské unie se neopatřují překladem.

Čl. 15

Evropská justiční síť

(1) Pro usnadnění mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech v přímém právním styku s orgány jiných členských států, mohou státní zástupci využít kontaktních osob Evropské justiční sítě v trestních věcech,¹⁰⁾ které byly jmenovány v České republice.

(2) Evropskou justiční síť mohou státní zástupci využít zejména pro účely

a) vyhledání orgánu příslušného pro vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci,

- b) předjednání žádosti o mezinárodní justiční spolupráci,
- c) urgency vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci,
- d) zjištění požadavků právní úpravy jiného členského státu na provedení úkonu mezinárodní justiční spolupráce,
- e) konzultace týkající se případů mezinárodní justiční spolupráce.

Čl. 16

Eurojust

(1) Zastoupení České republiky v Eurojustu napomáhá v rámci Eurojustu dobré mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a hájí zájmy České republiky v této oblasti.

(2) Státní zástupci se mohou na zastoupení České republiky v Eurojustu obrátit zejména ve složitých případech mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních, zejména týkajících se dvou a více jiných členských států. Možnost zapojení Eurojustu do mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních v případě potřeby státní zástupce konzultuje s národním členem.

(3) Eurojust mohou státní zástupci využít kromě účelu uvedeného v čl. 15 odst. 2 také pro účely zajištění koordinačního jednání s orgány jiných členských států.

Čl. 17

Zasílání informací národnímu zastoupení ČR v Eurojustu

Státní zástupce zasílá informace podle čl. 21 nařízení o Eurojustu¹¹⁾ zastoupení České republiky v Eurojustu e-mailem na formuláři poskytnutém Eurojustem, v kopii mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství. Informace jsou poskytovány v českém jazyce.

ČÁST DRUHÁ

Vydání osoby

Oddíl 1 Vyžádání z cizího státu

Čl. 18

Návrh na podání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu

(1) Před podáním návrhu soudu na podání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu¹⁷⁾ státní zástupce prověří sám nebo

prostřednictvím Policie ČR, zda se osoba, o jejíž vyžádání jde, nenachází ve vazbě či výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v České republice a zda v České republice není proti ní vedeno i jiné trestní řízení nebo nařízen výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(2) Návrh na podání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu obsahuje údaj o místě pobytu osoby v cizím státě, pokud je znám, odůvodnění potřeby vyžádat osobu z cizího státu, a pokud jsou tyto skutečnosti známy, rovněž odůvodnění neexistence důvodů pro nepodání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu¹⁸⁾. V návrhu se dále uvedou údaje a připojí se k němu podklady, které jsou nezbytné pro to, aby soud mohl předložit přílohy uvedené v § 79 odst. 5 ZMJS. Nebyl-li již dříve vydán příkaz k zadržení¹⁹⁾ nebo příkaz k zatčení²⁰⁾, podá státní zástupce současně s návrhem též návrh na vydání některého z těchto příkazů. Pokud některý z těchto příkazů již byl vydán, státní zástupce na něj v návrhu odkáže. Není-li místo pobytu osoby v cizím státě známo nebo lze-li předpokládat její zadržení na území členského státu, státní zástupce zpravidla současně navrhne vydání evropského zatýkacího rozkazu.

(3) Zjistí-li státní zástupce, že je v České republice proti osobě vedeno jiné trestní řízení nebo nařízen výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, informuje o podání návrhu na podání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu dozorového státního zástupce nebo po podání obžaloby soud.

(4) Dozorový státní zástupce po obdržení informace podle odstavce 3 posoudí důvody pro podání návrhu na podání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu ve své věci.

(5) Nesnese-li věc odkladu, navrhne státní zástupce v návrhu na podání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu, aby soud v této žádosti navrhl Ministerstvu spravedlnosti, aby požádalo cizí stát o uvalení předběžné vazby na osobu, o jejíž vyžádání jde,²¹⁾ a neodkladnost v návrhu zdůvodní.

(6) Jsou-li dány důvody pro přerušení trestního stíhání²²⁾, státní zástupce zpravidla přeruší trestní stíhání až poté, co soud podal žádost o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu. O přerušení trestního stíhání soud vyrozumí. O pokračování v trestním stíhání státní zástupce rozhodne²³⁾ neprodleně po obdržení informace, že vydání osoby do České republiky bylo povoleno.

(7) Nebyla-li osoba, ohledně níž byla podána žádost o provedení nezbytných opatření pro vyžádání z cizího státu, vydána do České republiky do podání obžaloby, státní zástupce vyrozumí o podání obžaloby rovněž soud, který tuto žádost podal, nejedná-li se o týž soud, a mezinárodní odbor trestní Ministerstva spravedlnosti.

(8) Pokud soud návrhu státního zástupce podle odstavce 2 nevyhoví, informuje o tom státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního

zastupitelství.

Čl. 19

Návrh na odvolání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu

Pokud v přípravném řízení nastaly důvody pro odvolání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu, státní zástupce podá návrh soudu na odvolání této žádosti²⁴⁾, ve kterém uvede důvody pro její odvolání.

Čl. 20

Postup po nepovolení vydání nebo odvolání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu

Obdržel-li státní zástupce v přípravném řízení informaci, že vydání osoby do České republiky nebylo povoleno, nebo byla-li žádost o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu odvolána z některého z důvodů uvedených v § 84 odst. 1 písm. a), b) nebo d) ZMJS, posoudí důvody pro předání trestního řízení do cizího státu.

Čl. 21

Zásada speciality

(1) Státní zástupce vždy dbá na dodržování zásady speciality²⁵⁾, pokud jde o jiné skutky spáchané vydanou osobou před jejím vydáním, než pro které byla do České republiky vydána.

(2) Návrh na vyžádání dodatečného souhlasu jiného státu se stíháním, případně spolu s návrhem na vydání příkazu k zadržení nebo příkazu k zatčení dozorový státní zástupce podává k soudu příslušnému k úkonům v přípravném řízení pro skutek, který bude předmětem žádosti o dodatečný souhlas²⁶⁾. Na obsah tohoto návrhu a jeho přílohy se přiměřeně použije čl. 18 odst. 2. Před podáním návrhu prověří, zda v České republice není proti osobě vedeno i jiné trestní řízení a zjistí-li, že vedeno je, zašle kopii návrhu rovněž dozorovému státnímu zástupci v této jiné trestní věci nebo po podání obžaloby soudu.

Čl. 22

Odložení vydání osoby cizím státem

Pokud cizí stát po povolení vydání osoby do České republiky odložil jeho provedení, státní zástupce zváží podání žádosti o právní pomoc spočívající v provedení výslechu obviněného či jiného procesního úkonu, anebo žádosti o dočasné předání osoby do České republiky za účelem provedení procesního úkonu.

Čl. 23

Dočasné převzetí osoby

Státní zástupce uvede v návrhu soudu, aby požádal Ministerstvo spravedlnosti o vyžádání dočasného převzetí osoby²⁷⁾, jaké úkony přípravného řízení je třeba za její přítomnosti provést a na jakou dobu je třeba zajistit její přítomnost v České republice, a odůvodní nezbytnost zajištění její přítomnosti v České republice.

Oddíl 2

Vydání do cizího státu

Čl. 24

Předběžné šetření

(1) O započetí předběžného šetření státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Provádí-li předběžné řízení na základě podnětu, který mu byl doručen jinak než prostřednictvím mezinárodního odboru trestního Ministerstva spravedlnosti, informuje o započetí předběžného šetření faxem rovněž tento odbor. V informaci uvede zejména známé údaje k osobě, o jejíž vydání jde, skutkové okolnosti a právní hodnocení činu, pro který má být vydána, a stát, jehož justiční orgán vydal zatýkací rozkaz. Zároveň informuje o případném zadržení osoby²⁸⁾, o jejíž vydání jde.

(2) Není-li zahájeno předběžné šetření z důvodu, že nejsou známy dostatečné informace²⁹⁾, státní zástupce neprodleně požádá Národní ústřednu INTERPOL (nyní součást ředitelství mezinárodní policejní spolupráce Policejního prezidia ČR, dále jen „NÚ INTERPOL“). o jejich doplnění. Byla-li žádost doručena cestou mezinárodního odboru trestního Ministerstva spravedlnosti, požádá o doplnění jeho prostřednictvím.

(3) Zda osoba, o jejíž vydání jde, je občanem České republiky, se posuzuje podle práva České republiky. Za občana České republiky se považuje i osoba, která je občanem České republiky a současně občanem jiného státu. Je-li toho třeba, vyžádá si státní zástupce k ověření státního občanství stanovisko Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, oddělení státního občanství a matrik.

(4) K případnému udělení mezinárodní ochrany si státní zástupce vyžádá stanovisko odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR.

(5) Státní zástupce provede nebo nechá provést Policií ČR lustraci osoby, o jejíž vydání jde,

a) v evidenci Rejstříku trestů,

b) v centrální evidenci stíhaných osob; je-li v České republice proti této osobě vedeno jiné trestní stíhání, vyžádá si od dozorového státního zástupce kopii usnesení o zahájení trestního stíhání, zprávu o stavu věci, případně kopii obžaloby a spisovou značku soudu, a stanovisko k nutnosti požádat o odklad provedení vydání; po podání obžaloby takové stanovisko vyžádá od soudu,

c) v Centrální evidenci vězňů; pokud tato osoba v České republice vykonává trest odnětí svobody, informuje soud, který uložil této osobě tento trest, o probíhajícím vydávacím řízení a vyžádá si od něj kopii pravomocného odsuzujícího rozsudku,

d) v databázích Interpolu nebo v SIS, pokud předběžné šetření nebylo zahájeno z podnětu záznamu v těchto databázích.

(6) Při pochybnostech o dodržování lidských práv v trestním řízení a při výkonu trestu odnětí svobody ve státě, který žádá o vydání, státní zástupce zohlední zprávu zejména od Ministerstva zahraničních věcí ČR, odboru lidských práv a transformační politiky nebo odboru konzulárních koncepcí a metodiky nebo od Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky, oddělení zahraničních vztahů a informací o zemích původu.

(7) Pokud byla osoba, o jejíž vydání jde, do České republiky vydána z cizího státu nebo předána na základě evropského zatýkacího rozkazu z jiného členského státu nebo předána ze Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“), Islandu nebo Norska na základě zatýkacího rozkazu a vztahuje-li se na ni dosud ochrana vyplývající ze zásady speciality, státní zástupce v průběhu předběžného šetření navrhne mezinárodnímu odboru trestnímu Ministerstva spravedlnosti vyžádání souhlasu takového státu s jejím vydáním do dalšího státu pro skutek spáchaný před vydáním nebo předáním do České republiky³⁰).

(8) Pokud žádost cizího státu o vydání nebo připojený spisový materiál neposkytují dostatečný podklad pro podání návrhu soudu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, nebo k dalšímu postupu ve zjednodušeném vydání, státní zástupce požádá mezinárodní odbor trestní Ministerstva spravedlnosti, aby vyžádal ve státě, který o vydání osoby žádá, dodatkové informace³¹).

(9) Ve vyrozumění o ukončení předběžného šetření³²) státní zástupce uvede konkrétní důvod jeho ukončení. O ukončení předběžného šetření informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

(10) O podání návrhu soudu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné,³³) státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství a mezinárodní odbor trestní Ministerstva spravedlnosti.

Čl. 25

Omezení osobní svobody v průběhu předběžného šetření

(1) Souhlas se zadržením pro účely vydávacího řízení³⁴) lze dát i telefonicky, o takto uděleném souhlasu učiní státní zástupce záznam do spisu s uvedením poznatků k případu a důvodů naléhavosti takového postupu.

(2) Byla-li osoba, o jejíž vydání jde, zadržena bez předchozího souhlasu státního zástupce³⁵), státní zástupce vždy policejní orgán požádá o zdůvodnění, zejména proč věc nesnesla odkladu a proč nebylo možné opatřit souhlas státního zástupce předem, ledaže tyto skutečnosti již vyplývají z protokolu o zadržení či jiných materiálů.

(3) Státní zástupce dbá na dodržení informačních povinností vůči cizozemským orgánům i ve vztahu k cizinci, který byl zadržen pro účely vydávacího řízení.

(4) Neshledá-li státní zástupce důvod k podání návrhu na vzetí osoby, o jejíž vydání jde, do předběžné vazby a nařídí-li propuštění takové osoby ze zadržení na svobodu, pořídí o tom záznam do spisu, s uvedením konkrétních důvodů pro takový postup.

(5) Zjistí-li státní zástupce, že osoba, o jejíž vydání jde, je omezena v České republice na osobní svobodě z jiného důvodu, vyrozumí o zahájení předběžného šetření orgán, který je oprávněn o ukončení tohoto omezení rozhodnout. Současně tento orgán požádá, aby jej v případě rozhodnutí o ukončení omezení na svobodě neprodleně, před jeho výkonem, informoval o svém rozhodnutí, době jeho výkonu i o tom, kde se tato osoba nalézá.

(6) Návrh státního zástupce na vzetí do předběžné vazby³⁶⁾ obsahuje zejména

a) označení krajského státního zastupitelství, které návrh podává, a krajského soudu, ke kterému je návrh podáván,

b) veškeré známé údaje týkající se identity osoby, o jejíž vydání jde,

c) odkaz na důvod k zadržení, tj. zpravidla na zatýkací rozkaz nebo jiné rozhodnutí cizozemského orgánu,

d) skutečnosti, které odůvodňují obavu z útěku osoby, o jejíž vydání jde.

K návrhu státní zástupce připojí rovněž zatýkací rozkaz nebo jiné rozhodnutí cizozemského orgánu, pokud mu bylo doručeno, dále protokol o provedeném výslechu osoby, o jejíž vydání jde, jakož i jiný spisový materiál, který dosud opatřil.

(7) Zjistí-li státní zástupce po propuštění osoby, o jejíž vydání jde, ze zadržení nebo z předběžné vazby anebo po ukončení omezení osobní svobody z jiného důvodu do podání návrhu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné³⁷⁾, okolnosti, které by odůvodňovaly vzetí této osoby do předběžné vazby, dá pokyn k obnovení pátrání a souhlas s jejím zadržením na území České republiky NÚ INTERPOL nebo Národní centrále SIRENE (nyní součást ředitelství mezinárodní policejní spolupráce Policejního prezidia ČR, dále jen „NC SIRENE“).

(8) Byla-li osoba, o jejíž vydání jde, vzata do předběžné vazby anebo je omezena v České republice na osobní svobodě z jiného důvodu, dá státní zástupce neprodleně věznicí podnět, aby do evidence vězňů zaznamenala, že proti osobě je vedeno vydávací řízení, a požádá, aby tato osoba byla v průběhu předběžného šetření přemístována do jiné věznice pouze ve výjimečných případech, a dojde-li k takovému přemístění, aby byl o této skutečnosti ihned informován.

(9) Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o podání návrhu soudu na vzetí do předběžné vazby, o rozhodnutí soudu o tomto návrhu, o propuštění a případném opětovném vzetí do předběžné

vazby a o tom, že neshledal důvod k podání návrhu na vzetí do předběžné vazby a nařídil propuštění osoby, o jejíž vydání jde, na svobodu. O propuštění osoby ze zadržení nebo předběžné vazby státní zástupce informuje také mezinárodní odbor trestní Ministerstva spravedlnosti.

(10) Pokud státní zástupce rozhodne o propuštění osoby, o jejíž vydání jde, ze zadržení nebo z předběžné vazby, neprodleně o tom informuje NÚ INTERPOL nebo NC SIRENE. Zároveň státní zástupce požádá NÚ INTERPOL o zastavení pátrání za účelem zadržení na území České republiky, aby osoba nebyla znovu na území České republiky zadržena. Je-li vedeno předběžné šetření u osoby, ohledně níž byl pořízen v SIS záznam za účelem zatčení a vydání nebo předání, na svobodě, státní zástupce požádá NC SIRENE o označení tohoto záznamu v SIS, aby osoba nebyla na jeho základě znovu na území České republiky zadržena.

Čl. 26

Návrh na rozhodnutí, zda je vydání přípustné

(1) Státní zástupce podá soudu návrh na rozhodnutí, zda je vydání přípustné³⁸⁾, až po doručení originálu žádosti o vydání.

(2) V návrhu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, státní zástupce uvede veškeré známé údaje k osobě, o jejíž vydání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží žádost cizího státu o vydání této osoby a další spisový materiál, který obdržel od cizího státu nebo který shromáždil v průběhu předběžného šetření.

(3) Má-li státní zástupce za to, že je možno rozhodnout, že vydání je přípustné, pouze na základě ujištění cizího státu, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné s odkazem na takové ujištění, a uvede důvody, pro které má za to, že takové ujištění lze považovat za dostačující.

(4) Má-li státní zástupce za to, že je možno rozhodnout, že vydání je přípustné, a že jsou zároveň splněny podmínky § 99 odst. 1 ZMJS, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné, ale v návrhu rovněž upozorní na skutečnosti odůvodňující odložení vydání.

(5) O pravomocném rozhodnutí soudu o návrhu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, informuje státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

(6) Pravomocným zamítnutím návrhu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, řízení končí³⁹⁾. Byl-li však návrh zamítnut z důvodu, že se osoba, o jejíž vydání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodařilo zajistit její přítomnost při veřejném zasedání, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce může dát pokyn k pátrání po osobě a souhlas s jejím zadržením na území České republiky NÚ INTERPOL nebo NC SIRENE. Předběžné šetření v takovém případě státní zástupce ukončí podle § 92 odst. 7 písm. f) ZMJS, pokud v přiměřené době ani tento postup nevede k výsledkům.

Čl. 27

Zjednodušené vydání

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že si přeje udělit souhlas s vydáním do cizího státu, předloží státní zástupce věc soudu s potřebným spisovým materiálem, zejména protokolem o výsledku osoby, v němž svůj záměr vyjádřila, a návrhem na opatření souhlasu této osoby s vydáním. Prohlášení osoby, o jejíž vydání jde, že si přeje udělit souhlas s vydáním do cizího státu, nezbavuje státního zástupce povinnosti dokončit předběžné šetření a posoudit, zda je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání, který brání provedení zjednodušeného vydání⁴⁰⁾, a případně podat návrh na rozhodnutí, že vydání není přípustné.

(2) O postupu ve zjednodušeném vydání⁴¹⁾ státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 28

Účast obhájce

Státní zástupce dbá, aby osoba, o jejíž vydání jde, byla v průběhu zadržení poučena o svých právech, zejména o právu na obhajobu, byla jí poskytnuta lhůta pro zvolení obhájce nebo byl obhájce ustanoven, pokud si jej nezvolila, a na to, aby obhájce byl vyrozuměn o době a místě konání výslechu⁴²⁾.

Čl. 29

Opatření při nepřipustnosti nebo nepovolení vydání nebo při zamítnutí návrhu státního zástupce

Pokud soud pravomocně rozhodl, že vydání osoby není přípustné nebo že se návrh státního zástupce na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, zamítá, a toto rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno nebo ministr spravedlnosti nepovolil vydání a důvod nepřipustnosti, zamítnutí návrhu státního zástupce nebo nepovolení vydání nezakládá nepřipustnost trestního stíhání v České republice, státní zástupce činný ve vydávacím řízení dá podnět věcně a místně příslušnému státnímu zástupci k trestnímu stíhání takové osoby⁴³⁾ a poskytne mu potřebné materiály shromážděné ve vydávacím řízení. Pokud se působnost trestního zákoníku České republiky zakládá na zásadě subsidiární univerzality⁴⁴⁾, státní zástupce činný ve vydávacím řízení zváží možnost upozornit příslušný orgán dožadujícího státu na skutečnost, že trestní řízení v České republice je podmíněno žádostí tohoto státu, a požádat jej o sdělení, zda tuto žádost podá, zejména, pokud tak již neučinil mezinárodní odbor trestní Ministerstva spravedlnosti.

Čl. 30

Odložení vydání

(1) V návrhu nebo stanovisku k odložení vydání⁴⁵⁾ požádá dozorový státní

zástupce soud též o to, aby jej předem informoval o době rozhodnutí o odložení vydání, aby mohl zajistit zadržení obviněného pro účely trestního řízení vedeného v České republice, pokud by to bylo zapotřebí. Kopii návrhu nebo stanoviska zašle dozorový státní zástupce na vědomí státnímu zástupci krajského státního zastupitelství, které vedlo předběžné šetření.

(2) Před podáním návrhu na odložení vydání státní zástupce činný ve vydávacím řízení vyžádá stanovisko dozorového státního zástupce k důvodnosti případného podání návrhu na vzetí do vazby osoby, o jejíž vydání jde, v jím dozorované věci. Pokud dozorový státní zástupce neshledá důvody pro podání návrhu na vzetí do vazby, státní zástupce činný ve vydávacím řízení odložení vydání nenavrhne. O svém stanovisku k odložení vydání státní zástupce činný ve vydávacím řízení informuje dozorového státního zástupce.

Čl. 31

Rozšíření vydání na jiný skutek

(1) K žádosti cizího státu o udělení souhlasu s trestním stíháním či výkonem trestu nebo ochranného opatření pro jiný skutek spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání tomuto státu povoleno, nebo o udělení souhlasu s vydáním osoby, která byla tomuto státu vydána, do třetího státu pro takový skutek⁴⁶⁾ státní zástupce s výjimkou případů, kdy souhlasu není třeba⁴⁷⁾, provede předběžné šetření a podá soudu návrh na rozhodnutí, zda je udělení souhlasu s rozšířením vydání přípustné.

(2) Pokud k žádosti nebylo přiloženo vyjádření vydané osoby k jejímu obsahu, státní zástupce je vyžádá prostřednictvím mezinárodního odboru trestního Ministerstva spravedlnosti.

Čl. 32

Společné předběžné šetření

(1) O všech zatýkacích rozkazech doručených do podání návrhu soudu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, ohledně téže osoby vede státní zástupce společné předběžné šetření.

(2) Byl-li zatýkací rozkaz doručen poté, co státní zástupce podal soudu návrh na rozhodnutí, zda je vydání přípustné na základě dříve doručeného zatýkacího rozkazu, vezme takový návrh zpět, pokud o něm soud již nerozhodl, a dále postupuje podle odstavce 1, ledaže je ohledně později doručeného zatýkacího rozkazu zjevně dán důvod pro ukončení předběžného šetření.⁴⁸⁾

ČÁST TŘETÍ

Předání osoby na základě evropského zatýkacího rozkazu

Oddíl 1

Předání z jiného členského státu do České republiky

Návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu

(1) Před podáním návrhu soudu na vydání evropského zatýkacího rozkazu⁴⁹⁾ státní zástupce prověří sám nebo prostřednictvím Policie ČR, zda se osoba, o jejíž předání jde, nenachází ve vazbě či výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v České republice a zda v České republice není proti ní vedeno i jiné trestní řízení nebo nařízen výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(2) Nebyl-li již dříve vydán příkaz k zadržení⁵⁰⁾ nebo příkaz k zatčení⁵¹⁾, podá státní zástupce současně s návrhem na vydání evropského zatýkacího rozkazu též návrh na vydání některého z těchto příkazů. Pokud některý z těchto příkazů již byl vydán, státní zástupce na něj v návrhu na vydání evropského zatýkacího rozkazu odkáže. Není-li místo pobytu osoby, o jejíž předání jde, v cizím státě známo, státní zástupce zpravidla navrhne vydání evropského zatýkacího rozkazu a současně podání žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu.

(3) Návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu obsahuje vedle povinných náležitostí⁵²⁾ údaj o místě pobytu osoby v jiném členském státě, pokud je znám, odůvodnění potřeby vyžádat osobu z jiného členského státu, a pokud jsou mu tyto skutečnosti známy, rovněž odůvodnění neexistence překážek bránících vydání evropského zatýkacího rozkazu⁵³⁾.

(4) Zjistí-li státní zástupce, že je v České republice proti osobě vedeno jiné trestní řízení nebo nařízen výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, informuje o podání návrhu na vydání evropského zatýkacího rozkazu dozorového státního zástupce nebo po podání obžaloby soud.

(5) Dozorový státní zástupce po obdržení informace podle odst. 4 posoudí důvody pro podání návrhu na vydání evropského zatýkacího rozkazu ve své věci.

(6) Jsou-li dány důvody pro přerušení trestního stíhání⁵⁴⁾, státní zástupce zpravidla přeruší trestní stíhání až poté, co soud vydal evropský zatýkací rozkaz. O přerušení trestního stíhání soud vyrozumí. O pokračování v trestním stíhání státní zástupce rozhodne⁵⁵⁾ neprodleně po obdržení informace, že předání osoby do České republiky bylo povoleno.

(7) Nebyla-li osoba, na kterou byl v České republice vydán evropský zatýkací rozkaz, předána do České republiky do podání obžaloby, státní zástupce vyrozumí o podání obžaloby rovněž soud, který evropský zatýkací rozkaz vydal, nejedná-li se o týž soud.

(8) Pokud soud návrhu státního zástupce na vydání evropského zatýkacího rozkazu nevyhoví, informuje o tom státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 34

Návrh na odvolání evropského zatýkacího rozkazu

Pokud v přípravném řízení nastaly důvody pro odvolání evropského zatýkacího rozkazu, státní zástupce podá návrh soudu na jeho odvolání⁵⁶⁾, ve kterém uvede důvody pro jeho odvolání.

Čl. 35

Postup po nepovolení předání nebo odvolání evropského zatýkacího rozkazu

Obdržel-li státní zástupce v přípravném řízení informaci, že předání osoby do České republiky nebylo povoleno, nebo byl-li evropský zatýkací rozkaz odvolán z některého z důvodů uvedených v § 197 odst. 1 písm. a), b) nebo d) ZMJS, posoudí důvody pro předání trestního řízení do jiného členského státu.

Čl. 36

Zásada speciality

(1) Státní zástupce vždy dbá na dodržování zásady speciality⁵⁷⁾, pokud jde o jiné skutky spáchané předanou osobou před jejím předáním, než pro které byla do České republiky předána.

(2) Návrh na vyžádání dodatečného souhlasu jiného členského státu se stíháním dozorový státní zástupce podává k soudu příslušnému k úkonům v přípravném řízení pro skutek, který bude předmětem žádosti o dodatečný souhlas⁵⁸⁾. Na obsah tohoto návrhu se přiměřeně použije čl. 33 odst. 3. Před podáním návrhu prověří, zda v České republice není proti osobě vedeno i jiné trestní řízení a zjistí-li, že vedeno je, zašle kopii návrhu rovněž dozorovému státnímu zástupci nebo po podání obžaloby soudu.

Čl. 37

Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu

(1) Již v průběhu řízení o předání osoby z jiného členského státu, nebo pokud orgán jiného členského státu po povolení předání osoby do České republiky odložil jeho provedení, státní zástupce zváží podání žádosti o právní pomoc spočívající v provedení výslechu obviněného či jiného procesního úkonu, anebo žádosti o dočasné předání osoby z jiného členského státu do České republiky za účelem provedení procesního úkonu⁵⁹⁾.

(2) Státní zástupce v návrhu⁶⁰⁾ soudu, aby požádal jiný členský stát o dočasné předání osoby, uvede, jaké úkony přípravného řízení je třeba za její přítomnosti provést a na jakou dobu je třeba zajistit její přítomnost v České republice, a odůvodní nezbytnost zajištění její přítomnosti v České republice.

Čl. 38

Ustanovení oddílu 1 se na předání z Spojeného království, Islandu nebo Norska do České republiky na základě zatýkacího rozkazu užití přiměřeně.⁶¹⁾

Oddíl 2

Předání z České republiky do jiného členského státu

Čl. 39

Předběžné šetření

(1) O započetí předběžného šetření a o případném zadržení osoby, o jejíž předání jde⁶²⁾, státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Tyto informace státní zástupce mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství poskytne až společně s informacemi uvedenými v odstavci 7. Považuje-li to za vhodné, zejména s ohledem na potřebu metodického vedení ze strany mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství, může státní zástupce tyto informace poskytnout dříve.

(2) Není-li zahájeno předběžné šetření z důvodu, že nejsou známy dostatečné informace⁶³⁾ nebo je-li takových informací třeba k podání návrhu na vzetí osoby, o jejíž předání jde, do předběžné vazby⁶⁴⁾, státní zástupce neprodleně požádá NC SIRENE o jejich doplnění.

(3) Pro posuzování, zda osoba, o jejíž předání jde, je občanem České republiky, platí čl. 24 odst. 3 obdobně.

(4) Státní zástupce provede nebo nechá provést Policií ČR lustraci osoby, o jejíž předání jde,

a) v evidenci Rejstříku trestů,

b) v centrální evidenci stíhaných osob; je-li v České republice proti této osobě vedeno jiné trestní stíhání, vyžádá si od dozorového státního zástupce kopii usnesení o zahájení trestního stíhání, zprávu o stavu věci, případně kopii obžaloby a spisovou značku soudu, a stanovisko k nutnosti požádat o odklad provedení předání; po podání obžaloby takové stanovisko vyžádá od soudu,

c) v Centrální evidenci vězňů; pokud tato osoba v České republice vykonává trest odnětí svobody, informuje soud, který uložil této osobě tento trest o probíhajícím předávacím řízení a vyžádá si od něj kopii pravomocného odsuzujícího rozsudku,

d) v databázích Interpolu nebo v SIS, pokud předběžné šetření nebylo zahájeno z podnětu záznamu v těchto databázích.

(5) Pokud byla osoba, o jejíž předání jde, do České republiky předána na základě evropského zatýkacího rozkazu z jiného členského státu nebo předána z Islandu nebo Norska na základě zatýkacího rozkazu a vztahuje-li se na ni dosud ochrana vyplývající ze zásady speciality, státní zástupce v průběhu předběžného

šetření navrhne soudu, aby vyžádal souhlas tohoto jiného členského státu, Spojeného království, Islandu nebo Norska s jejím předáním do dalšího členského státu pro skutek spáchaný před předáním do České republiky⁶⁵).

(6) Pokud byla osoba, o jejíž předání jde, do České republiky vydána z cizího státu a vztahuje-li se na ni dosud ochrana vyplývající ze zásady speciality, státní zástupce v průběhu předběžného šetření navrhne mezinárodnímu odboru trestnímu Ministerstva spravedlnosti vyžádání souhlasu takového státu s jejím předáním do jiného členského státu pro skutek spáchaný před vydáním do České republiky⁶⁶).

(7) Ve vyrozumění o ukončení předběžného šetření⁶⁷) státní zástupce uvede konkrétní důvod jeho ukončení⁶⁸). O ukončení předběžného šetření a o podání návrhu soudu na rozhodnutí, zda se osoba předá⁶⁹), státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 40

Omezení osobní svobody v průběhu předběžného šetření

(1) Souhlas se zadržením pro účely předávacího řízení⁷⁰) lze dát i telefonicky, o takto uděleném souhlasu učiní státní zástupce záznam do spisu s uvedením poznatků k případu a důvodů naléhavosti takového postupu.

(2) Byla-li osoba, o jejíž předání jde, zadržena bez předchozího souhlasu státního zástupce⁷¹), státní zástupce vždy policejní orgán požádá o zdůvodnění, zejména proč věc nesnesla odkladu a proč nebylo možné opatřit souhlas státního zástupce předem, ledaže tyto skutečnosti již vyplývají z protokolu o zadržení či jiných materiálů.

(3) Státní zástupce dbá na dodržení informačních povinností vůči cizozemským orgánům i ve vztahu k cizinci, který byl zadržen pro účely předávacího řízení.

(4) Neshledá-li státní zástupce důvod k podání návrhu na vzetí osoby, o jejíž předání jde, do předběžné vazby a nařídí-li propuštění takové osoby ze zadržení na svobodu, pořídí o tom záznam do spisu s uvedením konkrétních důvodů pro takový postup.

(5) Zjistí-li státní zástupce, že osoba, o jejíž předání jde, je omezena v České republice na osobní svobodě z jiného důvodu, vyrozumí o zahájení předběžného šetření orgán, který je oprávněn o ukončení tohoto omezení rozhodnout. Současně tento orgán požádá, aby jej v případě rozhodnutí o ukončení omezení na svobodě neprodleně, před jeho výkonem, informoval o svém rozhodnutí, době jeho výkonu i o tom, kde se tato osoba nalézá.

(6) Návrh státního zástupce na vzetí do předběžné vazby⁷²) obsahuje zejména

a) označení krajského státního zastupitelství, které návrh podává, a krajského soudu, ke kterému je návrh podáván,

b) veškeré známé údaje týkající se identity osoby, o jejíž předání jde,

c) odkaz na důvod k zadržení, tj. zpravidla na evropský zatýkací rozkaz jiného členského státu,

d) skutečnosti, které odůvodňují obavu z útěku osoby, o jejíž předání jde.

K návrhu státní zástupce připojí rovněž evropský zatýkací rozkaz jiného členského státu, pokud mu byl doručen, protokol o provedeném výslechu osoby, o jejíž předání jde, a spisový materiál, který dosud opatřil.

(7) O zahájení předběžného šetření a případném vzetí osoby, o jejíž předání jde, do předběžné vazby státní zástupce ihned informuje NÚ INTERPOL nebo NC SIRENE a orgán, který v jiném členském státě vydal evropský zatýkací rozkaz, který vyzve, aby mu nejpozději do 20 dnů doručil originál evropského zatýkacího rozkazu, nebyl-li doručen prostřednictvím Schengenského informačního systému, a jeho překlad do češtiny, nejedná-li se o evropský zatýkací rozkaz ze Slovenské republiky nebo Rakouské republiky.

(8) Zjistí-li státní zástupce po propuštění osoby, o jejíž předání jde, ze zadržení nebo z předběžné vazby anebo po ukončení omezení osobní svobody z jiného důvodu do podání návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá⁷³⁾, okolnosti, které by odůvodňovaly vzetí této osoby do předběžné vazby, dá pokyn k obnovení pátrání a souhlas s jejím zadržením na území České republiky NÚ INTERPOL nebo NC SIRENE.

(9) Byla-li osoba, o jejíž předání jde, vzata do předběžné vazby anebo je omezena v České republice na osobní svobodě z jiného důvodu, dá státní zástupce neprodleně věznicí podnět, aby do evidence vězňů zaznamenala, že proti osobě je vedeno předávací řízení, a požádá, aby tato osoba byla v průběhu předběžného šetření přemísťována do jiné věznice pouze ve výjimečných případech, a dojde-li k takovému přemístění, aby byl o této skutečnosti ihned informován.

(10) Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o podání návrhu soudu na vzetí do předběžné vazby, o rozhodnutí soudu o tomto návrhu, o propuštění a případném opětovném vzetí do předběžné vazby a o tom, že neshledal důvod k podání návrhu na vzetí do předběžné vazby a nařídil propuštění osoby, o jejíž předání jde, na svobodu. Tyto informace státní zástupce mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství poskytne až společně s informacemi uvedenými v článku 39 odst. 7. Považuje-li to za vhodné, zejména s ohledem na potřebu metodického vedení ze strany mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství, může státní zástupce tyto informace poskytnout dříve.

(11) Pokud státní zástupce rozhodne o propuštění osoby, o jejíž předání jde, ze zadržení nebo z předběžné vazby, neprodleně o tom informuje NÚ INTERPOL nebo NC SIRENE. Zároveň státní zástupce požádá NÚ INTERPOL o zastavení pátrání za účelem zadržení na území České republiky, aby osoba nebyla znovu na území České republiky zadržena. Je-li vedeno předběžné šetření u osoby, ohledně níž byl pořízen v SIS záznam za účelem zatčení a vydání nebo předání, na svobodě, státní zástupce požádá NC SIRENE o označení tohoto záznamu v SIS, aby osoba

nebyla na jeho základě znovu na území České republiky zadržena.

Čl. 41

Návrh na rozhodnutí, zda se osoba předá

(1) Pokud tomu nebrání závažné okolnosti, státní zástupce podá návrh na rozhodnutí, zda se osoba předá, tak, aby bylo možno dodržet stanovené lhůty⁷⁴⁾. Případné nedodržení těchto lhůt ve svém návrhu soudu odůvodní. Návrh na rozhodnutí, zda se osoba předá, podá až po doručení originálu evropského zatýkacího rozkazu.

(2) V návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá, státní zástupce uvede veškeré známé údaje k osobě, o jejíž předání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží evropský zatýkací rozkaz a další spisový materiál, který obdržel od jiného členského státu nebo který shromáždil v průběhu předběžného šetření, včetně informace, zda osoba prochází SIS.

(3) Má-li státní zástupce za to, že je možno předat osobu pouze na základě ujištění jiného členského státu⁷⁵⁾, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že se osoba předává s odkazem na takové ujištění, a uvede důvody, pro které má za to, že takové ujištění lze považovat za dostačující.

(4) Má-li státní zástupce za to, že je možno předat osobu jinému členskému státu a že jsou zároveň splněny podmínky § 210 odst. 1 ZMJS, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že se osoba předává a že se předání odkládá. Má-li být součástí návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá, také návrh na odložení předání z důvodu trestního stíhání, státní zástupce před podáním návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá, vyžádá stanovisko dozorového státního zástupce k důvodnosti případného podání návrhu na vzetí do vazby osoby, o jejíž předání jde, v jím dozorované věci. Pokud dozorový státní zástupce neshledá důvody pro podání návrhu na vzetí do vazby, státní zástupce odložení předání nenavrhne. Pokud státní zástupce navrhne odložení předání, informuje o době a místě nařízeného veřejného zasedání dozorového státního zástupce.

(5) O pravomocném rozhodnutí soudu o návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá, informuje státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. V případě odložení předání státní zástupce následně informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství též o vzetí do předávací vazby, případně i jiném ukončení předávacího řízení poté, co pominul důvod odložení předání.

(6) Pravomocným zamítnutím návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá, řízení končí.⁷⁶⁾ Byl-li však návrh zamítnut z důvodu, že se osoba, o jejíž předání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodařilo zajistit její přítomnost při veřejném zasedání, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce může dát pokyn k pátrání po osobě a souhlas s jejím zadržením na území České republiky NÚ INTERPOL nebo NC SIRENE. Předběžné šetření v takovém případě státní zástupce ukončí podle § 203 odst. 9 písm. f) ZMJS, pokud v přiměřené době ani tento postup nevede k výsledkům.

(7) Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o propuštění osoby, o jejíž předání jde, podle § 213 odst. 5 ZMJS.

Čl. 42

nadpis vypuštěn

Jestliže osoba, o jejíž předání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že si přeje udělit souhlas s předáním do jiného členského státu, předloží státní zástupce věc soudu s potřebným spisovým materiálem, zejména protokolem o výslechu osoby, v němž svůj záměr vyjádřila, a návrhem na opatření souhlasu této osoby s předáním. Prohlášení osoby, o jejíž předání jde, že si přeje udělit souhlas s předáním do jiného členského státu, nezbavuje státního zástupce povinnosti dokončit předběžné šetření a posoudit, zda je dán některý z důvodů pro nepředání, který brání provedení zjednodušeného předání,⁷⁷ a případně podat návrh na rozhodnutí, že se osoba nepředá.

Čl. 43

Účast obhájce

Státní zástupce dbá, aby osoba, o jejíž předání jde, byla v průběhu zadržení poučena o svých právech, zejména o právu na obhajobu, byla jí poskytnuta lhůta pro zvolení obhájce nebo byl obhájce ustanoven, pokud si jej nezvolila, a na to, aby obhájce byl vyrozuměn o době a místě konání výslechu⁷⁹.

Čl. 44

Opatření při nepředání nebo při zamítnutí návrhu státního zástupce

Pokud soud pravomocně rozhodl, že se osoba nepředá nebo že se návrh státního zástupce na rozhodnutí, zda se osoba předá, zamítá, toto rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno a důvod pro nepředání nebo pro zamítnutí návrhu státního zástupce nezakládá nepřípustnost trestního stíhání v České republice, státní zástupce činný v předávacím řízení dá podnět věcně a místně příslušnému státnímu zástupci k trestnímu stíhání této osoby⁸⁰) a poskytne mu potřebné materiály shromážděné v předávacím řízení. Pokud se působnost trestního zákoníku České republiky zakládá na zásadě subsidiární univerzality⁸¹), státní zástupce činný v předávacím řízení nejprve upozorní příslušný orgán vyžadujícího státu na skutečnost, že trestní řízení v České republice je podmíněno žádostí tohoto státu, a požádá jej o sdělení, zda tuto žádost podá.

Čl. 45

Dočasné předání v předběžném šetření

Shledá-li státní zástupce na základě žádosti jiného členského státu, který vydal evropský zatýkací rozkaz za účelem trestního stíhání, dočasné předání osoby, o jejíž předání jde, v předběžném šetření vhodným, navrhne soudu její dočasné

předání do tohoto členského státu k vykonání nezbytných úkonů trestního stíhání⁸²⁾. V návrhu uvede přiměřenou lhůtu⁸³⁾, v níž musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky. Pokud státní zástupce dočasné předání v předběžném šetření neshledá vhodným, sdělí své stanovisko tomuto jinému členskému státu s uvedením důvodů.

Čl. 46

Rozšíření předání na jiný skutek

K žádosti jiného členského státu o udělení souhlasu s trestním stíháním či výkonem trestu nebo ochranného opatření pro jiný skutek spáchaný před předáním, než pro který byla osoba předána, nebo o udělení souhlasu s předáním nebo vydáním osoby, která byla tomuto státu předána, do jiného členského státu či třetího státu pro takový skutek⁸⁴⁾, státní zástupce s výjimkou případů, kdy souhlasu není třeba⁸⁵⁾, provede předběžné šetření a podá soudu návrh na rozhodnutí, zda se takový souhlas uděluje.

Čl. 47

Společné předběžné šetření

O všech evropských zatýkacích rozkazech doručených do podání návrhu soudu na rozhodnutí, zda se osoba předá, ohledně téže osoby vede státní zástupce společné předběžné šetření.

Čl. 48

Souběh evropského zatýkacího rozkazu se žádostí o vydání

(1) Pokud se ohledně téže osoby vede současně vydávací i předávací řízení⁸⁶⁾, státní zástupce vede předběžná šetření ve vydávacím a předávacím řízení odděleně.

(2) Jestliže je zahájeno vydávací řízení před podáním návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá, anebo předávací řízení před podáním návrhu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, státní zástupce podá oba návrhy současně, není-li předběžné šetření ukončeno jinak.

(3) Pokud je zahájeno vydávací řízení po podání návrhu na rozhodnutí, zda se osoba předá, anebo předávací řízení po podání návrhu na rozhodnutí, zda je vydání přípustné, státní zástupce ihned informuje soud o zahájení takového řízení, případně o ukončení předběžného šetření jiným způsobem než podáním návrhu soudu.

Čl. 49

Ustanovení oddílu 2 se na předání z České republiky do Spojeného království, Islandu nebo Norska na základě zatýkacího rozkazu užijí přiměřeně.⁸⁷⁾

ČÁST ČTVRTÁ

Právní pomoc

Oddíl 1

Společné ustanovení

Čl. 50

Rozsah právní pomoci

Právní pomoc zahrnuje zejména

- a) zajištění věci pro důkazní účely⁸⁸⁾ a vrácení věci⁸⁹⁾,
- b) zajištění nástrojů trestné činnosti a výnosů z trestné činnosti⁹⁰⁾, zajištění náhradní hodnoty⁹¹⁾, zajištění nároku poškozeného⁹²⁾, zajištění výkonu trestu propadnutí majetku⁹³⁾, zajištění výkonu zabránění části majetku⁹⁴⁾, zajištění výkonu peněžitého trestu⁹⁵⁾,
- c) domovní a osobní prohlídku a prohlídku jiných prostor a pozemků⁹⁷⁾,
- d) zadržení a otevření zásilek⁹⁸⁾, záměnu zásilky⁹⁹⁾ a sledování zásilky¹⁰⁰⁾,
- e) odposlech a záznam telekomunikačního provozu a zjišťování údajů o telekomunikačním provozu¹⁰¹⁾,
- f) výslech obviněného¹⁰²⁾, svědka¹⁰³⁾ a poškozeného¹⁰⁴⁾, jakož i dalších osob, jejichž výpověď má význam pro trestní řízení, např. výslech znalce¹⁰⁵⁾ nebo vyjádření zúčastněné osoby¹⁰⁶⁾,
- g) konfrontaci¹⁰⁷⁾, rekognici¹⁰⁸⁾, vyšetřovací pokus¹⁰⁹⁾, rekonstrukci¹¹⁰⁾, prověrku na místě¹¹¹⁾,
- h) opatření znaleckého posudku a odborného vyjádření¹¹²⁾, včetně vyšetření duševního stavu¹¹³⁾,
- i) opatření věcných a listinných důkazů jinými postupy než shora uvedenými, např. opatření zprávy bankovní instituce k bankovnímu účtu¹¹⁴⁾,
- j) ohledání¹¹⁵⁾, včetně prohlídky těla a jiných podobných úkonů¹¹⁶⁾ a prohlídky a pitvy mrtvolky a její exhumace¹¹⁷⁾,
- k) použití operativně pátracích prostředků, tj. předstíraného převodu¹¹⁸⁾, sledování osob a věcí¹¹⁹⁾ a použití agenta¹²⁰⁾,
- l) doručování rozhodnutí, předvolání a jiných písemností důležitých pro trestní řízení.

Oddíl 2

Vyžádání právní pomoci v cizím státě

Čl. 51

Mezinárodní policejní spolupráce

(1) Státní zástupce může pověřit policejní orgán, aby prostřednictvím mezinárodní policejní spolupráce opatřil informace, které nebudou sloužit jako důkaz v trestním řízení, nebo podklady pro zpracování žádosti o právní pomoc.

(2) Souhlas s použitím informace získané v rámci mezinárodní policejní spolupráce jako důkazu v trestním řízení nebo informaci o tom, že takového souhlasu není třeba¹²¹⁾, státní zástupce založí do trestního spisu.

Čl. 52

Žádost o právní pomoc

(1) Dospěje-li dozorový státní zástupce k závěru, že je nezbytné provést procesní úkon v cizím státě, bezodkladně vypracuje žádost o právní pomoc. Žádost o právní pomoc adresuje cizozemskému orgánu příslušnému k provedení dožádaných procesních úkonů. V případě, že žádost není zasílána v přímém právním styku a státnímu zástupci není známo, který cizozemský orgán je příslušný k jejímu provedení, žádost adresuje „příslušnému justičnímu orgánu“.

(2) Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, státní zástupce v žádosti uvede zejména

a) odvolání na mezinárodní smlouvu nebo na dosavadní styk při poskytování právní pomoci,

b) označení státního zastupitelství, včetně jeho adresy, telefonního a faxového čísla, případně i e-mailové adresy, spisovou značku a datum sepsání žádosti,

c) osobní údaje podezřelého nebo obviněného a kdo je obhájcem obviněného, byl-li zvolen nebo ustanoven,

d) popis skutku, pokud možno v krátkých větách, právní kvalifikaci s doslovným zněním ustanovení trestního zákoníku či jiných právních předpisů (např. z oblasti dopravy, bezpečnosti práce apod.) a pokud je přezkoumávána oboustranná trestnost, rovněž citaci ustanovení trestního zákoníku o promlčení,

e) podrobné a úplné vymezení úkonů, o jejichž provedení se žádá, včetně požadavku na způsob jejich provedení, a dále skutečnosti, které mají být dožádanými úkony objasněny, a odůvodnění nezbytnosti provedení takových úkonů na území cizího státu pro trestní řízení vedené v České republice,

f) údaje, které mohou provedení dožádaných úkonů usnadnit (osobní údaje svědků, okolnosti, které mohou přispět k identifikaci nebo vypátrání osob a věcí, poukaz na trestní stíhání vedené orgánem cizího státu v této věci nebo v jiné související věci

apod.),

g) další skutečnosti rozhodné pro trestní řízení vedené v České republice, které souvisejí s dožádáním v dané trestní věci,

h) citaci ustanovení trestního řádu, která opravňují státního zástupce k vyžádání bankovních informací nebo rozhodnutí o zajišťovacích opatřeních, případně k podání žádosti k soudu o vydání takového rozhodnutí, není-li k této žádosti připojeno takové rozhodnutí státního zástupce nebo soudu podle trestního řádu.

(3) Je-li poskytnutí právní pomoci zvláště naléhavé, zejména proto, že obviněný se nachází ve vazbě, je-li žádáno zajištění věci nebo majetku, je vedeno trestní řízení proti mladistvému nebo na poskytnutí právní pomoci zásadně závisí další průběh trestního řízení, popřípadě obvinění dalších osob, uvede tyto skutečnosti státní zástupce vždy ve své žádosti a požádá rovněž o její urychlené vyřízení. Žádost viditelně označí slovem PILNÉ.

(4) Žádá-li státní zástupce právní pomoc pro trestní řízení před zahájením trestního stíhání, uvede tuto skutečnost ve své žádosti spolu s označením osoby, vůči níž směřuje podezření, nebo s poukazem na to, že poskytnutí právní pomoci má vést ke zjištění pachatele.

(5) V případě listin a fotografické nebo jiné dokumentace nezbytné pro provedení dožádaných úkonů, se k žádosti připojí jejich ověřené kopie, ledaže by nebylo možné provést požadovaný úkon právní pomoci bez poskytnutí originálu. Dále se k žádosti připojí písemnosti, které mají být doručeny, věci důležité pro trestní řízení, apod.

(6) Pro vyhotovení žádosti o právní pomoc a jejích případných příloh, překladu a případnou legalizaci se užití čl. 4 až 6.

(7) Pokud státní zástupce žádá o provedení procesních úkonů v cizím státě, který uplatňuje anglosaský způsob řízení, žádost o právní pomoc obsahuje rovněž

a) stručný popis pravomocí státního zastupitelství v trestním řízení, včetně pravomoci žádat o právní pomoc v přípravném řízení,

b) shrnutí dosavadního procesního postupu v trestním řízení s uvedením, kterými důkazy byly skutečnosti zjištěné v trestním řízení a uvedené v žádosti doloženy,

c) citaci ustanovení trestního zákoníku o promlčení,

d) kdo je z tohoto trestného činu obviněn a zda se obviněný nachází na území České republiky či nikoli, bylo-li již zahájeno trestní stíhání, a kdo je jeho obhájcem, byl-li zvolen nebo ustanoven; pokud trestní stíhání dosud zahájeno nebylo, uvedou se skutečnosti podle odstavce 4.

(8) Stejnopis žádosti o právní pomoc státní zástupce založí do trestního spisu.

Překlady

(1) V souladu s požadavky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy musí být žádost o právní pomoc a její přílohy opatřeny překladem¹²²⁾ do úředního jazyka cizího státu nebo do jazyka, ve kterém je dožádaný stát ochoten žádost přijmout, nevyplývá-li z mezinárodní smlouvy, že překlad není třeba pořizovat.

(2) Neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, vychází se při pořízení překladu z požadavků vyplývajících z dosavadního vzájemného styku při poskytování právní pomoci. V takovém případě se provede překlad písemností do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků cizího státu, popřípadě do jiného jazyka v cizím státě užívaného nebo do některého ze světových jazyků. Při výběru jazyka, do něhož mají být písemnosti přeloženy, se bere v úvahu, kterého jazyka se v cizím státě nejčasněji užívá. V pochybnostech si státní zástupce vyžádá stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 54

Předání žádosti o právní pomoc mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství

Žádost o právní pomoc s překladem ve trojím vyhotovení a přílohami s překladem zašle státní zástupce mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství s požadavkem předat ji cizozemskému orgánu. Pokud mají být procesní úkony prováděny několika věcně a místně příslušnými cizozemskými orgány, zpravidla předloží jedno vyhotovení žádosti i s přílohami pro každý takový orgán. V pochybnostech o počtu vyhotovení žádosti si vyžádá stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 55

Zaslání žádosti o právní pomoc do cizího státu

Jsou-li splněny podmínky, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zašle cizozemskému orgánu žádost o právní pomoc i s přílohami a svým průvodním dopisem, ve kterém může uvést případná doplnění či opravy žádosti. O odeslání žádosti do cizího státu vyrozumí státního zástupce a případně jej informuje o doplněních či opravách, které sám provedl.

Čl. 56

Postup mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství po odeslání žádosti o právní pomoc do cizího státu

(1) Neprodleně poté, co mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství obdrží od cizozemského orgánu vyřízení žádosti o právní pomoc, předá je státnímu zástupci. Uplatní-li cizozemský orgán podmínku, že poskytnuté důkazy není možné použít pro jiné účely, než pro které byly poskytnuty, bez výslovného souhlasu cizího

státu, anebo pokud tato podmínka vyplývá z mezinárodní smlouvy, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství na tuto podmínku státního zástupce upozorní.

(2) Pokud cizozemský orgán sdělí, že žádosti o právní pomoc nemůže být zcela nebo z části vyhověno, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství neprodleně sdělí tyto skutečnosti spolu se svým stanoviskem státnímu zástupci a zašle mu spisový materiál, který od cizozemského orgánu obdržel.

(3) Obdrží-li státní zástupce vyřízení žádosti, která byla cizozemskému orgánu zaslána mezinárodním odborem Nejvyššího státního zastupitelství, přímo, informuje o tom mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství a uvede, zda byla právní pomoc poskytnuta v požadovaném rozsahu.

Čl. 57

Použití procesních předpisů České republiky při úkonech v cizím státě

(1) Pokud je pro trestní řízení vedené v České republice třeba, aby byl dožádaný úkon proveden v cizím státě též v souladu s požadavky právního řádu, uvede státní zástupce tento požadavek s odůvodněním nezbytnosti takového postupu, v žádosti o právní pomoc.¹²³⁾

(2) Žádá-li státní zástupce, aby výslech obviněného, svědka nebo poškozeného byl proveden po poučení podle ustanovení právního řádu České republiky, uvede v žádosti, aby byla vyslychaná osoba poučena rovněž podle těchto ustanovení, pokud to není v rozporu s právním řádem cizího státu. V žádosti uvede nebo k ní připojí citaci ustanovení, podle kterých má být vyslychaná osoba poučena, s výjimkou upozornění na možnost předvedení, uložení povinnosti předložit občanský průkaz, pohružku pokutou apod. Citaci ustanovení, podle kterých má být vyslychaná osoba poučena, předloží ve stejném počtu vyhotovení, jako žádost o právní pomoc.

(3) Umožňuje-li postup podle odstavců 1 a 2 mezinárodní smlouva, státní zástupce v žádosti o právní pomoc výslovně odkáže na její příslušné ustanovení.

Čl. 58

Přítomnost osob při úkonech právní pomoci v cizím státě

(1) Vyžaduje-li to složitost trestního řízení vedeného v České republice, složitost úkonu, o jehož provedení v cizím státě se žádá, a jeho význam pro trestní řízení vedené v České republice, nebo zajištění řádného výkonu práva na obhajobu, požádá státní zástupce v žádosti o právní pomoc cizozemský orgán o souhlas s přítomností státního zástupce, policejního orgánu, popřípadě jiné oprávněné osoby, zejména obhájce, při úkonech právní pomoci v dožádaném státě, s tím, aby mu bylo sděleno udělení souhlasu spolu s uvedením data a místa konání dožádaného úkonu, v dostatečném časovém předstihu, zpravidla nejméně jeden měsíc před provedením plánovaného úkonu. Má-li státní zástupce zvláštní požadavek na datum konání úkonu, například z důvodu nezbytnosti, aby si osoby, jichž se provedení úkonu týká,

mohly opatřit vízum ke vstupu do cizího státu, uvede tuto skutečnost rovněž ve své žádosti o právní pomoc. Státní zástupce v žádosti o právní pomoc požádá cizozemský orgán rovněž o to, aby tyto osoby mohly, pokud to není v rozporu s právním řádem cizího státu, klást dodatkové otázky.

(2) Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství požadavek státního zástupce přezkoumá a shledá-li ho v souladu s mezinárodní smlouvou, nebo neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva, v souladu s podmínkami vyplývajícími z dosavadního styku při poskytování právní pomoci, sdělí tento požadavek rovněž ve své předkládací zprávě cizozemskému orgánu, který současně požádá, aby v případě, že účast shora uvedených osob u dožádaného úkonu nebude povolena, tuto skutečnost výslovně potvrdil.

(3) Poté, co mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství obdrží od cizozemského orgánu souhlas s přítomností oprávněných osob při úkonech právní pomoci v cizím státě a zprávu o datu a místě konání těchto úkonů, vyrozumí neprodleně státního zástupce, který o povolení žádal. Rovněž jej vyrozumí, jestliže takový souhlas nebyl udělen a předá mu originál nebo ověřenou kopii takového sdělení cizozemského orgánu k založení do trestního spisu. Obdrží-li státní zástupce takové sdělení přímo, ač byla žádost o právní pomoc zaslána prostřednictvím mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství, ihned o tom tento odbor informuje.

(4) Státní zástupce neprodleně vyrozumí oprávněné osoby o datu a místě konání úkonu právní pomoci v cizím státě.

(5) Pokud státní zástupce neovládá jazyk, v němž se úkon právní pomoci v cizím státě provádí, zabezpečí si tlumočnicka, není-li jeho přítomnost zajištěna jinak. Účastní-li se úkonu v cizím státě pouze obhájce, státní zástupce tlumočnicka nezajišťuje.

(6) Převezme-li státní zástupce od cizozemského orgánu na místě vyřízení právní pomoci, vyrozumí o tom mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

(7) K zajištění přítomnosti oprávněných osob při úkonech v cizím státě je možné využít rovněž videokonferenčního zařízení nebo telefonu. V takovém případě v žádosti státního zástupce též zdůvodní vhodnost zajištění účasti u úkonu pomocí videokonferenčního zařízení nebo telefonu.

Čl. 59

Doručování v cizím státě

(1) Je-li předmětem žádosti o právní pomoc v cizím státě doručení rozhodnutí či jiné písemnosti¹²⁴, vedle dodržení obecných zásad stanovených pro doručování v cizím státě státní zástupce zváží, zda pro účely trestního řízení vedeného v České republice postačí forma a způsob doručení, jak ho provede cizozemský orgán podle mezinárodní smlouvy, popřípadě práva svého státu. Pokud s ohledem na povahu doručovaného rozhodnutí nebo písemnosti a právní důsledky s doručením spojené, je třeba požádat o doručení rozhodnutí podle požadavků trestního řádu (doručení do

vlastních rukou s vyloučením možnosti uložení zásilky, protokolární předání rozhodnutí nebo jiné písemnosti adresátu apod.), uvede to s odůvodněním nezbytnosti dožádaného postupu v žádosti o právní pomoc.

(2) Pokud osoba dříve neprohlásila, že pořízení překladu listin uvedených v § 28 odst. 2 trestního řádu nepožaduje, doručované rozhodnutí nebo jiná písemnost musí být opatřeny překladem do jazyka, jemuž adresát rozumí. Jde-li o jiný jazyk, než do kterého byla přeložena žádost o právní pomoc, je třeba v žádosti krátce shrnout obsah doručované písemnosti, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak.

(3) Pokud je proti doručovanému rozhodnutí přípustný opravný prostředek a rozhodnutí neobsahuje plnou adresu orgánu, u kterého lze tento opravný prostředek podat, státní zástupce k doručovanému rozhodnutí adresu připojí.

Oddíl 3

Zvláštní druhy právní pomoci pro trestní řízení vedené v České republice

Čl. 60

Použití agenta

(1) Návrh na podání žádosti o právní pomoc za účelem použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta¹²⁵⁾ na území České republiky anebo za účelem použití příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta¹²⁶⁾ v cizím státě, státní zástupce zašle s případnými přílohami vrchnímu státnímu zastupitelství, v jehož obvodu působí.

(2) Ke dni 31. ledna každého roku předloží vrchní státní zastupitelství mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství souhrnnou zprávu o vyřizování návrhů státních zástupců podle odstavce 1 za předchozí kalendářní rok. V této zprávě zejména uvede

- a) celkové počty návrhů ve vztahu k jednotlivým cizím státům, které byly žádány o právní pomoc,
- b) kolika žádostem o právní pomoc bylo v cizím státě vyhověno,
- c) kolika žádostem o právní pomoc nebylo v cizím státě vyhověno a z jakých důvodů,
- d) jaké problémy se při vyřizování návrhů a žádostí o právní pomoc vyskytly s návrhem jejich možného řešení.

Čl. 61

Dočasné předání do cizího státu za účelem provedení procesních úkonů

(1) Je-li třeba osobu nemající postavení obviněného nebo podezřelého v cizím státu¹²⁹⁾, nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky, dočasně předat do cizího státu k vykonání úkonu právní pomoci v

rámcí přípravného řízení vedeného v České republice¹³⁰⁾, státní zástupce nejprve prověří splnění podmínek pro dočasné předání¹³¹⁾. Za tímto účelem též v CESO ověří, zda je proti dané osobě na území České republiky vedeno i jiné trestní řízení, než v souvislosti se kterým je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody. Je-li takové další trestní řízení vedeno, vyžádá si stanovisko od státního zástupce provádějícího dozor nebo soudu, který vede trestní řízení, týkající se splnění podmínek pro dočasné předání.¹³²⁾

(2) Jsou-li splněny podmínky pro dočasné předání, v žádosti o právní pomoc¹³³⁾ uvede rovněž to, že předávaná osoba s dočasným předáním souhlasí¹³⁴⁾ a proč je její přítomnost u úkonu, který má být proveden v cizím státě, nezbytná.

(3) Po projednání konkrétních podmínek provedení úkonu právní pomoci s cizozemským orgánem, státní zástupce podá příslušnému soudu¹³⁵⁾ návrh na povolení dočasného předání osoby do cizího státu. V návrhu uvede rovněž datum, k němuž musí být tato osoba nejpozději vrácena na území České republiky.

(4) O žádosti o právní pomoc zasílané v přímém právním styku a o způsobu jejího vyřízení státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 62

Dočasné převzetí osoby z cizího státu za účelem provedení procesních úkonů

O žádosti o právní pomoc¹³⁶⁾ zasílané v přímém právním styku a o způsobu jejího vyřízení státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 63

Zajištění věcí nebo majetku

(1) V žádosti o právní pomoc spočívající v zajištění věcí nebo majetku státní zástupce též uvede

a) co nejpřesnější informace k identifikaci a lokalizaci věcí nebo majetku, které mají být zajištěny,

b) u žádosti o zajištění věcí, které byly užity nebo určeny ke spáchání trestného činu anebo jsou výnosem z trestného činu, skutečnosti dokladující vztah trestného činu a věcí, které mají být zajištěny,

c) u žádosti o zajištění náhradní hodnoty¹³⁷⁾, majetku obviněného pro účely zajištění nároku poškozeného¹³⁸⁾ nebo trestu propadnutí majetku¹³⁹⁾ skutečnosti dokládající vlastnické právo obviněného k majetku, který má být zajištěn a výši dosud zjištěné škody či výnosu.

(2) Pokud státní zástupce nemá dostatečné informace k podání žádosti, opatří si je prostřednictvím mezinárodní policejní spolupráce.

(3) Před podáním žádosti o právní pomoc spočívající v zajištění peněžních prostředků na účtu, může státní zástupce požádat o součinnost Finanční analytický útvar Ministerstva financí ČR.

(4) Před podáním žádosti o právní pomoc spočívající v zajištění majetku obviněného pro účely zajištění nároku poškozeného¹⁴⁰⁾ nebo trestu propadnutí majetku¹⁴¹⁾ si státní zástupce písemně vyžádá stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(5) Rozhodnutí o zajištění majetku¹⁴²⁾ se osobám oprávněným podat stížnost doručí teprve poté, co cizozemský orgán vyřídil žádost státního zástupce o právní pomoc.

Čl. 64

Zajištění věci za účelem vrácení poškozenému

(1) V žádosti o právní pomoc spočívající v zajištění věci za účelem jejího vrácení poškozenému v České republice státní zástupce též uvede

- a) údaje identifikující poškozeného, kterému má být věc v České republice vrácena,
- b) sdělení, že tato osoba má v trestním řízení vedeném v České republice postavení poškozeného,
- c) skutečnosti potvrzující, že věc náleží poškozenému.

(2) O způsobu vyřízení žádosti v cizím státě státní zástupce poškozeného vyrozumí.

Čl. 65

Zajištění kulturních statků České republiky v jiném členském státě

Vyrozumí-li v trestním řízení policie státního zástupce o nálezu věci zařazené mezi kulturní statky České republiky podle předpisů Evropské unie¹⁴³⁾ v jiném členském státě, státní zástupce neprodleně vyzve Ministerstvo kultury ČR k podání návrhu na zahájení řízení o navrácení nezákonně vyvezeného kulturního statku¹⁴⁴⁾. Jestliže Ministerstvo kultury ČR státnímu zástupci oznámí, že návrh nepodá, podá státní zástupce neprodleně žádost o právní pomoc spočívající v zajištění takového kulturního statku a jeho vrácení oprávněnému vlastníku v České republice.

Čl. 66

Vydání příkazu k zajištění a jeho uznání a výkon v jiném členském státě

(1) Stanovený formulář osvědčení podle nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 1805/2018^{144a)} nebo podle rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ve vztahu k Dánsku a Irsku^{144b)} v českém jazyce i úředních jazycích jiných členských

států je dostupný na Extranetu státního zastupitelství. Formuláře osvědčení nesmí být při vyplňování upravovány obsahově ani terminologicky.

(2) Státní zástupce, který vydal příkaz k zajištění hodnoty nebo důkazního prostředku¹⁴⁵), o tom informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zasláním jeho stejnopisu nebo kopie, včetně stejnopisu nebo kopie osvědčení a případných dalších příloh, sdělí, zda tento příkaz byl v jiném členském státě vykonán, a případně zašle kopii příslušného rozhodnutí jiného členského státu. Stejně informuje o změnách a ukončení zajištění.

Čl. 67

Společný vyšetřovací tým

(1) Vhodnost vytvoření společného vyšetřovacího týmu, případně i postup před podáním žádosti o uzavření dohody o společném vyšetřovacím týmu¹⁴⁶) a její obsah, státní zástupce konzultuje nejprve s mezinárodním odborem Nejvyššího státního zastupitelství nebo národním zastoupením České republiky v Eurojustu.

(2) Stejnopis dohody o společném vyšetřovacím týmu mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo národní zastoupení České republiky v Eurojustu zašle státnímu zástupci k založení do trestního spisu.

(3) Státní zástupce ihned informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo národní zastoupení České republiky v Eurojustu o potřebě změny, rozšíření nebo doplnění dohody o společném vyšetřovacím týmu a o případných problémech při výkladu a použití této dohody.

(4) Po ukončení činnosti společného vyšetřovacího týmu státní zástupce zpracuje zprávu, ve které uvede zejména, zda byl naplněn cíl tohoto týmu, případně podstatné problémy při práci tohoto týmu, kterou zašle mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství nebo národnímu zastoupení České republiky v Eurojustu.

(5) Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo národní zastoupení České republiky v Eurojustu o pravomocném rozhodnutí v trestní věci, ve které byl vytvořen společný vyšetřovací tým.

(6) Ke dni 31. ledna každého roku předloží vedoucí společného vyšetřovacího týmu mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství souhrnnou zprávu o úrovni komunikace s vedoucím společného vyšetřovacího týmu i policejními orgány z jiného státu či států, o případných jiných problémech mezinárodní justiční spolupráce v tomto týmu a o tom, zda jsou řešeny a zda je naplňován cíl, pro který byl tento tým založen.

Čl. 68

Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu

Státní zástupce konzultuje s mezinárodním odborem Nejvyššího státního

zastupitelství možnosti využití videokonferenčního zařízení nebo telefonu¹⁴⁷⁾ k výslechu v případě, že bude požadovat využití technického zařízení Nejvyššího státního zastupitelství, jinak jen, je-li to zapotřebí podle okolností případu.

Oddíl 4

Přímý právní styk s cizozemskými orgány

Čl. 69

Obecné ustanovení

Umožňuje-li mezinárodní smlouva přímý právní styk při uskutečňování právní pomoci, užijí se pro postup státního zástupce při vyžádání právní pomoci v cizím státě přiměřeně ustanovení oddílů 2 a 3.

Čl. 70

Informační povinnost o odmítnutí poskytnutí právní pomoci

Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o všech případech odmítnutí poskytnutí právní pomoci v cizím státě z důvodu, že její poskytnutí by bylo zřejmě na úkor svrchovanosti, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo jiných základních zájmů dožádaného státu. Státní zástupce také informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o všech případech odmítnutí poskytnutí právní pomoci v cizím státě týkající se poskytnutí e-dat (uživatelských, provozních i obsahových uchovávaných v počítačových systémech), včetně toho, jak cizí stát toto odmítnutí poskytnutí dat odůvodnil.

Čl. 71

Informační povinnost o přeshraničním sledování

V případě přímého právního styku informuje státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství a NC SIRENE

- a) o podání žádosti o právní pomoc spočívající v povolení přeshraničního sledování¹⁴⁸⁾,
- b) zda cizozemský orgán na základě jeho žádosti přeshraniční sledování povolil anebo zamítl.

Čl. 72

Informační povinnost o sledování zásilky

V případě přímého právního styku informuje státní zástupce mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství a NC SIRENE

- a) o podání žádosti o právní pomoc spočívající v povolení sledování zásilky¹⁴⁹⁾,

b) zda cizozemský orgán na základě jeho žádosti sledování zásilky povolil anebo zamítl.

Čl. 73

Informační povinnost o přeshraničním odposlechu

V případě přímého právního styku státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství

a) o zaslání informace o přeshraničním odposlechu bez technické pomoci cizímu státu¹⁵⁰,

b) zda cizozemský orgán na základě této informace dal souhlas s provedením tohoto přeshraničního odposlechu či nikoli.

Oddíl 5

Poskytování právní pomoci cizozemským orgánům

Čl. 74

Základní povinnosti státního zástupce při poskytování právní pomoci

Při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům je státní zástupce povinen zajistit, aby

a) dožádané procesní úkony byly provedeny v souladu se zákonem, přesně, úplně a rychle,

b) protokoly a jiné dokumenty předávané jako vyřízení žádosti o právní pomoc měly bezvadnou vnější úpravu a formální náležitosti.

Čl. 75

Je-li k provedení úkonů právní pomoci ve více okresech potřeba rozhodnutí soudu, návrhy na povolení takových úkonů vždy podá státní zástupce krajského státního zastupitelství příslušného k vyřízení žádosti o právní pomoc, a to soudu příslušnému podle § 48a ZMJS.151

Čl. 76

Postup mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství po obdržení žádosti o právní pomoc

(1) Pokud nejsou dány důvody k odmítnutí právní pomoci ani k jejímu doplnění nebo postoupení, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství provede v nezbytném rozsahu lustraci ohledně osob uvedených v žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc v centrální evidenci stíhaných osob a teprve poté předá

žádost cizozemského orgánu státnímu zástupci k provedení úkonů právní pomoci; přitom ho upozorní zejména na pozitivní výsledek provedené lustrace a může poskytnout i stanovisko ke způsobu vyřízení žádosti cizozemského orgánu.

(2) Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství sleduje vyřizování žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc státním zástupcem tak, aby byly splněny podmínky, které vyplývají z mezinárodní smlouvy, ZMJS nebo z jiného právního předpisu, a neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, rovněž oboustranně dodržované podmínky dosavadního styku při poskytování právní pomoci. Za tím účelem vyžaduje od státního zástupce podání informace o stavu vyřizování žádosti o právní pomoc, pokud žádosti o právní pomoc nebylo vyhověno v přiměřené době.

(3) Pokud mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství obdrží žádost cizozemského orgánu o právní pomoc a mezinárodní smlouva umožňuje přímý právní styk při poskytování právní pomoci, může ji postoupit státnímu zástupci k vyřízení, aniž by věc dále sledoval.

Čl. 77

Postup po vyřízení žádosti o právní pomoc

(1) Poté, co státní zástupce provede úkony právní pomoci, předá veškerý shromážděný spisový materiál, případně věcné důkazy, pokud to jejich povaha nevyklučuje, mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství spolu s předkládací zprávou. Pokud žádosti nebylo vyhověno v celém rozsahu, státní zástupce uvede v předkládací zprávě důvody. Pokud byly opatřeny věcné důkazy, jejichž povaha vylučuje jejich připojení k shromážděnému spisovému materiálu, státní zástupce na to výslovně mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství upozorní a uvede, který policejní orgán zajistí jejich předání cizozemskému orgánu¹⁵²⁾.

(2) Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství přezkoumá vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc státním zástupcem z hlediska splnění podmínek, které vyplývají z mezinárodní smlouvy, ZMJS nebo z jiného právního předpisu, a neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, rovněž na základě oboustranně dodržovaných podmínek dosavadního styku při poskytování právní pomoci, jakož i z hledisek uvedených v čl. 74.

(3) Jestliže žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc bylo řádně vyhověno, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zašle spisový materiál a věcné důkazy, pokud to jejich povaha nevyklučuje, cizozemskému orgánu. Současně jej upozorní, aby poskytnuté důkazy nebyly bez souhlasu státního zástupce České republiky použity pro jiné účely, než ty, které byly uvedeny v žádosti, ledaže mezinárodní smlouva stanoví jinak¹⁵³⁾. Dále požádá o vrácení věcných důkazů do České republiky, ledaže se dozorový státní zástupce jejich vrácení vzdal. Pokud byly opatřeny věcné důkazy, jejichž povaha vylučuje jejich připojení k shromážděnému spisovému materiálu, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství informuje policejní orgán, který má zajistit jejich předání cizozemskému orgánu, o odeslání spisového materiálu cizozemskému orgánu.

(4) Pokud nebyla žádost cizozemského orgánu o právní pomoc řádně vyřízena, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství vrátí státnímu zástupci vyřízení žádosti s požadavkem na jeho doplnění nebo opravu. Pro další postup platí přiměřeně odstavce 1 až 3.

(5) Je-li to vhodné nebo pro urychlení postupu či z jiného důvodu nutné, může být shromážděný spisový materiál, případně věcné důkazy, předány zástupci cizozemského orgánu přítomnému při provádění úkonu právní pomoci na území České republiky přímo státním zástupcem nebo jím k tomu pověřeným policejním orgánem. Pokud mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství sám požadavek cizozemského orgánu na předání shromážděného spisového materiálu, případně věcných důkazů podle věty první státnímu zástupci nepředal, vyrozumí státní zástupce o tomto dodatečném požadavku, který obdržel od cizozemského orgánu přímo, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství přezkoumá splnění podmínek uvedených v odstavci 2 a své stanovisko k takovému postupu neprodleně sdělí státnímu zástupci.

(6) Před předáním mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství podle odstavce 1 nebo zástupci cizozemského orgánu podle odstavce 5 státní zástupce nechá do dozorového spisu pořídít kopii shromážděného spisového materiálu.

Čl. 78

Použití ustanovení právního řádu cizího státu při úkonech v České republice

(1) Požádá-li cizozemský orgán o provedení úkonu právní pomoci způsobem upraveným procesním právem svého státu¹⁵⁴), mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství tento požadavek přezkoumá z hlediska podmínek § 5 ZMJS nebo mezinárodní smlouvy.

(2) Jestliže takovému požadavku lze vyhovět, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství sdělí toto stanovisko státnímu zástupci, který zajistí jeho splnění.

(3) Nelze-li takovému požadavku vyhovět, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství to neprodleně sdělí cizozemskému orgánu, vyžádá si jeho stanovisko k dalšímu postupu orgánů České republiky a poté zváží, zda a jakým způsobem lze žádost o právní pomoc vyřídit.

Čl. 79

Účast cizozemských orgánů a dalších osob při úkonech právní pomoci v České republice

(1) Obsahuje-li žádost cizozemského orgánu o právní pomoc požadavek, aby zástupci cizozemských orgánů nebo další osoby, které se účastní trestního řízení v cizím státě, mohli být přítomni provádění úkonu právní pomoci v České republice¹⁵⁵), mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství na tento požadavek státního

zástupce výslovně upozorní a neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva, sdělí mu oboustranně dodržované podmínky dosavadního styku při poskytování právní pomoci.

(2) Pokud státní zástupce takovému požadavku nevyhoví, informuje o svém stanovisku a jeho důvodech mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství, který o něm vyrozumí cizozemský orgán a požádá ho o vyjádření, zda mají být úkony právní pomoci na území České republiky provedeny bez přítomnosti zástupců cizozemských orgánů nebo dalších osob, které se účastní trestního řízení v cizím státě.

(3) Pokud potřeba tlumočení úkonu právní pomoci vyplývá pouze z požadavku zástupců cizozemských orgánů nebo dalších osob, které se účastní trestního řízení v cizím státě, státní zástupce tlumočnicka nepřibírá a pouze poskytne součinnost při výběru tlumočnicka.

(4) K zajištění přítomnosti zástupců cizozemských orgánů nebo dalších osob, které se účastní trestního řízení v cizím státě, při úkonech v České republice je možné využít rovněž videokonferenčního zařízení nebo telefonu.

Oddíl 6

Zvláštní druhy právní pomoci pro trestní řízení vedené v cizím státě

Čl. 80

Informační povinnost o přeshraničním sledování, přeshraničním odposlechu a sledované zásilce

Ke dni 31. ledna každého roku předloží Krajské státní zastupitelství v Praze mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství souhrnnou zprávu o vyřizování žádostí o právní pomoc spočívajících v povolení přeshraničního sledování¹⁵⁶⁾, přeshraničního odposlechu, v nichž podávalo návrh na rozhodnutí o udělení souhlasu¹⁵⁷⁾ a sledování zásilky¹⁵⁸⁾ za předchozí kalendářní rok. V této zprávě ke každému z těchto úkonů zejména uvede

- a) celkové počty žádostí ve vztahu k jednotlivým cizím státům,
- b) kolika žádostem bylo vyhověno,
- c) kolika žádostem nebylo vyhověno a z jakých důvodů,
- d) jaké problémy se při vyřizování žádostí vyskytly s návrhem jejich možného řešení,

Čl. 81

Informační povinnost o použití agenta

Ke dni 31. ledna každého roku předloží Vrchní státní zastupitelství v Praze mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství souhrnnou zprávu o

vyřizování žádostí o právní pomoc spočívajících v povolení skrytého vyšetřování¹⁵⁹⁾ za předchozí kalendářní rok. V této zprávě zejména uvede

- a) celkové počty žádostí ve vztahu k jednotlivým cizím státům,
- b) kolika žádostem bylo vyhověno,
- c) kolika žádostem nebylo vyhověno a z jakých důvodů,
- d) jaké problémy se při vyřizování žádostí vyskytly s návrhem jejich možného řešení.

Čl. 82

Dočasné předání do cizího státu za účelem provedení procesních úkonů

(1) Státní zástupce krajského státního zastupitelství, který vyřizuje žádost cizozemského orgánu o právní pomoc spočívající v dočasném předání osoby nemající postavení obviněného nebo podezřelého v cizím státě v přípravném řízení trestním¹⁶⁰⁾, nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky, nejprve v CESO ověří, zda je proti dané osobě na území České republiky vedeno i jiné trestní řízení, než v souvislosti se kterým je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody. Je-li takové další trestní řízení vedeno, vyžádá si stanovisko od státního zástupce provádějícího dozor nebo soudu, který vede trestní řízení, týkající se splnění podmínek pro dočasné předání.¹⁶¹⁾

(2) V návrhu soudu¹⁶²⁾ uvede informace týkající se všech trestních řízení, jsou-li na území ČR vedena. V takovém případě k návrhu připojí i stanoviska dozorových státních zástupců nebo soudů.

(3) O žádosti o právní pomoc zasílané v přímém právním styku a o způsobu jejího vyřízení státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 83

Dočasné převzetí osoby z cizího státu za účelem provedení procesních úkonů

O žádosti o právní pomoc¹⁶³⁾ zasílané v přímém právním styku a o způsobu jejího vyřízení státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 84

Zajištění věcí nebo majetku

(1) Spočívá-li žádost cizozemského orgánu o právní pomoc v zajištění věcí nebo majetku, státní zástupce nejprve nechá policejní orgán prověřit, zda tyto věci či majetek není třeba zajistit pro účely trestního řízení vedeného v České republice. Na základě žádosti o právní pomoc je možné zajistit věci nebo majetek pouze, je-li zjištěno, že zajištění těchto věcí či majetku v tomto trestním řízení není potřeba.

(2) Při přezkoumání žádosti státní zástupce rovněž nechá policejní orgán prověřit předpokládanou výši nákladů na správu zajištěných věcí nebo majetku v České republice. Pokud by předpokládaná výše těchto nákladů byla mimořádně vysoká, státní zástupce se ještě před provedením zajištění dotáže cizozemského orgánu, zda je ochoten alespoň částečně hradit. Pokud cizozemský orgán tyto náklady ani zčásti není ochoten hradit a není v možnostech příslušného orgánu České republiky, aby je hradil sám, státní zástupce provedení žádosti odmítne. Pokud cizozemský orgán potvrdí ochotu hradit alespoň zčásti tyto náklady, státní zástupce o tom informuje účetní jednotku, pod kterou spadá.¹⁶⁴⁾

(3) Pokud byly zajištěny věci nebo majetek, státní zástupce požádá cizozemský orgán, aby jej ihned informoval o všech skutečnostech, které mohou mít vliv na rozsah a trvání zajištění.

(4) O zajištění věcí nebo majetku na základě žádosti cizozemského orgánu nebo o nevyhovění této žádosti a jeho důvodech, státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 85

Zajištění nároku poškozeného

Pokud byl zajištěn nárok poškozeného¹⁶⁵⁾ na majetku, který se nachází na území České republiky a který náleží obviněnému stíhanému v cizím státě, státní zástupce požádá cizozemský orgán, aby

a) jej ihned informoval o právní moci rozhodnutí, kterým byla poškozenému přiznána náhrada škody, a upozornil poškozeného, že po právní moci rozsudku, kterým byl obžalovaný uznán vinným anebo rozhodnutí, jímž byla věc postoupena jinému orgánu, může zajištění trvat pouze 4 měsíce¹⁶⁶⁾,

b) informoval poškozeného o možnosti domáhat se výkonu rozhodnutí cizozemského soudu o náhradě škody podle příslušného předpisu Evropských společenství¹⁶⁷⁾, nebo, nejde-li o rozhodnutí jiného členského státu, podle mezinárodní smlouvy nebo podle zákona¹⁶⁸⁾,

c) jej ihned informoval o právní moci rozhodnutí, kterým byla trestní věc ukončena jiným rozhodnutím, než uvedeným v písmenu a), anebo o tom, že jinak pominul důvod, pro který bylo zajištění nařízeno, a informoval poškozeného, že v takovém případě bude zajištění ihned zrušeno.

Čl. 86

Zajištění majetku pro účely jeho propadnutí

Má-li být na základě žádosti cizozemského orgánu zajištěn majetek obviněného pro účely výkonu trestu spočívajícího v propadnutí majetku obviněného¹⁶⁹⁾, státní zástupce tento orgán upozorní na to, že se zajištění nemůže vztahovat na prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních

potřeb obviněného a osob, o jejichž výživu a výchovu je podle zákona povinen pečovat¹⁷⁰).

Čl. 87

Zajištění věci za účelem vrácení poškozenému

(1) Pokud byla na základě žádosti o právní pomoc zajištěna věc za účelem vrácení poškozenému, lze rozhodnout o jejím vrácení¹⁷¹) pouze tehdy, pokud součástí žádosti nebo jejího dodatku je i výslovná žádost o její vrácení.

(2) Státní zástupce doručí rozhodnutí o vrácení věci poškozenému buď přímo¹⁷²), nebo prostřednictvím cizozemského orgánu a po právní moci tohoto rozhodnutí vyzve poškozeného, který se nachází v cizím státě, k jejich převzetí v České republice.

(3) Požádá-li cizozemský orgán o to, aby mohl věc sám předat poškozenému, který se nachází v cizím státě, státní zástupce doručí rozhodnutí o vrácení věci poškozenému buď přímo¹⁷³), anebo prostřednictvím cizozemského orgánu, po právní moci tohoto rozhodnutí o něm informuje cizozemský orgán a věc mu předá.

Čl. 88

Zajištění kulturních statků

Státní zástupce, kterému byla doručena žádost cizozemského orgánu o právní pomoc spočívající v zajištění věci mající uměleckou nebo historickou hodnotu, ihned sám nebo prostřednictvím policejního orgánu požádá Ministerstvo kultury ČR o ověření, zda tato věc není zařazena mezi kulturní statky České republiky¹⁷⁴) nebo zda se na ni nevztahují jiná omezení týkající se vývozu takové věci z území České republiky. Postupovat podle čl. 87 lze až po sdělení Ministerstva kultury ČR, že se na tuto věc taková omezení nevztahují.

Čl. 89

Informační povinnost o uznání a výkonu příkazu k zajištění v České republice

Státní zástupce krajského státního zastupitelství, který rozhodl o uznání příkazu k zajištění¹⁷⁵) nebo o jeho neuznání¹⁷⁶), o tom informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství a sdělí, zda toto rozhodnutí bylo vykonáno. Stejně informuje o změnách a ukončení zajištění.

Čl. 90

Správa zajištěných věcí nebo majetku

(1) V případě, že cizozemský orgán nesouhlasí s prodejem zajištěných věcí nebo majetku, které byly zajištěny pro účely následného propadnutí nebo zabránění, lze rozhodnout o jejich prodeji podle jiného právního předpisu¹⁷⁷) pouze tehdy, pokud se cizozemský orgán nezavázal, že ponese náklady spojené s jejich správou.

(2) Bylo-li rozhodnuto o prodeji věcí nebo majetku zajištěného na základě žádosti o právní pomoc anebo příkazu k zajištění, státní zástupce vyrozumí cizozemský orgán o výši peněžité částky, která byla prodejem získána, a o tom, že tato peněžitá částka byla uložena do úschovy.

Čl. 91

Společný vyšetřovací tým

(1) Vhodnost vytvoření společného vyšetřovacího týmu na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc konzultuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo národní zastoupení České republiky v Eurojustu předem se státním zástupcem, který se má za Českou republiku účastnit práce tohoto týmu.

(2) Stejnopis dohody o společném vyšetřovacím týmu zašle mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo národní zastoupení České republiky v Eurojustu státnímu zástupci.

(3) Státní zástupce ihned informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo národní zastoupení České republiky v Eurojustu o potřebě změny, rozšíření nebo doplnění dohody o společném vyšetřovacím týmu a o případných problémech při výkladu a použití této dohody.

(4) Po ukončení činnosti společného vyšetřovacího týmu státní zástupce zpracuje zprávu, ve které uvede zejména, zda byl naplněn cíl tohoto týmu, případně podstatné problémy při práci tohoto týmu, a kterou zašle mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství nebo národnímu zastoupení České republiky v Eurojustu.

(5) Pokud se dohoda o společném vyšetřovacím týmu podepsaná na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc týká i trestního řízení vedeného v České republice, státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo národní zastoupení České republiky v Eurojustu o pravomocném rozhodnutí v daném trestním řízení.

(6) Ke dni 31. ledna každého roku předloží vedoucí společného vyšetřovacího týmu mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství souhrnnou zprávu o úrovni komunikace s vedoucím společného vyšetřovacího týmu i policejními orgány z jiného státu či států, o případných jiných problémech mezinárodní justiční spolupráce v tomto týmu a o tom, zda jsou řešeny a zda je naplňován cíl, pro který byl tento tým založen.

Čl. 92

Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu

(1) Státní zástupce konzultuje s mezinárodním odborem Nejvyššího státního zastupitelství provedení výslechu prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc v případě, že

bude požadovat využití technického zařízení Nejvyššího státního zastupitelství, jinak jen, je-li to zapotřebí podle okolností případu.

(2) Státní zástupce zajistí pořízení videozáznamu z výsledku pomocí videokonferenčního zařízení a audiozáznamu z výsledku pomocí telefonu, který přiloží k protokolu zasílanému cizozemskému orgánu.

(3) Pokud státní zástupce výslech přeruší nebo ukončí¹⁷⁸⁾, uvede důvod přerušení nebo ukončení do protokolu. Do protokolu uvede též případné použití opatření proti osobě, která bezdůvodně odmítla vypovídat¹⁷⁹⁾, nebo poskytnutí ochrany vyslychané osobě¹⁸⁰⁾.

Oddíl 7

Přímý právní styk s cizozemskými orgány

Čl. 93

Obecné ustanovení

Umožňuje-li mezinárodní smlouva přímý právní styk při uskutečňování právní pomoci, užijí se pro postup státního zástupce při poskytování právní pomoci cizozemskému orgánu přiměřeně ustanovení oddílů 5 a 6.

Čl. 94

Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o všech případech odmítnutí žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc v České republice z důvodů uvedených v § 5 ZMJS nebo na základě ustanovení mezinárodní smlouvy, které se aplikuje přednostně před tímto ustanovením.¹⁸¹⁾ Státní zástupce také informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o všech případech odmítnutí poskytnutí právní pomoci v České republice týkající se poskytnutí e-dat (uživatelských, provozních i obsahových uchovávaných v počítačových systémech), včetně toho, jak toto odmítnutí poskytnutí dat cizímu státu odůvodnil.

ČÁST ČTVRTÁ A

Evropský vyšetřovací příkaz

Čl.94a

Obecné ustanovení

Není-li v této části uvedeno jinak, použijí se přiměřeně pro postup státního zástupce při vydání nebo uznání a výkonu evropského vyšetřovacího příkazu přiměřeně ustanovení části čtvrté.

Čl.94b

Informační povinnost o odmítnutí vyřízení evropského vyšetřovacího příkazu v jiném členském státě

Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o všech případech, kdy došlo zcela nebo zčásti k odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu v jiném členském státě.

Čl.94c

Informační povinnost o odmítnutí vyřízení evropského vyšetřovacího příkazu v České republice

Státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o všech případech:

- vrácení evropského vyšetřovacího příkazu podle § 361 ZMJS,
- překážek výkonu evropského vyšetřovacího příkazu podle § 362 ZMJS,
- odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu v České republice zcela nebo zčásti podle § 365 odst. 1 a odst. 2 ZMJS,
- kdy vykoná evropský vyšetřovací příkaz za pomoci méně invazivního opatření než uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu orgánu jiného členského státu,
- obdržel evropský vyšetřovací příkaz, který neodpovídá směrnicí a orgán jiného členského státu jej odmítl doplnit v souladu se směrnicí.

ČÁST PÁTÁ

Předání a převzetí trestního řízení a oznámení

Oddíl 1

Předcházení kompetenčním sporům

Čl. 95

Informační povinnost o konzultacích

O zahájení konzultací s jiným členským státem z důvodu souběžných trestních řízení¹⁸²⁾ státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství, jemuž současně zašle kopii své dosavadní komunikace s příslušným orgánem jiného členského státu. Pokud se mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství do konzultací nezapojí, informuje jej státní zástupce též o jejich výsledku.

Oddíl 2

Předání trestního řízení do cizího státu

Čl. 96

Důvodnost předání

(1) Posuzuje-li státní zástupce důvodnost předání trestního řízení do cizího státu, vedle kritérií uvedených v § 105 odst. 4 ZMJS vezme v úvahu zejména, zda

a) jsou splněny podmínky pro předání vyplývající z mezinárodní smlouvy, ZMJS nebo z jiného právního předpisu, a neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, rovněž oboustranně dodržované podmínky dosavadního styku při předávání trestního řízení, dále

b) osobní poměry podezřelého nebo obviněného,

c) možnosti cizího státu vést v dané věci trestní řízení, a

d) zda rozdělení trestního řízení, kde je více podezřelých nebo obviněných, by bylo účelné a nezpůsobilo by důkazní nouzi,

e) zda v trestním řízení v České republice jsou zajištěny věci nebo majetek.

(2) V případě, že je možné vydat evropský zatýkací rozkaz¹⁸³⁾, zatýkací rozkaz¹⁸⁴⁾ nebo požádat o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu¹⁸⁵⁾, státní zástupce v předkládacím dopise mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství vždy odůvodní, proč nebyl podán příslušný návrh, anebo informuje, že návrhu nebylo vyhověno nebo že evropský zatýkací rozkaz, zatýkací rozkaz nebo žádost o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu byly odvolány.

(3) Pokud se podezřelý nebo obviněný nenachází na území České republiky ani svého domovského státu, je možné trestní řízení předat do cizího státu pouze, bylo-li po něm neúspěšně pátráno na základě vložení záznamu do SIS¹⁸⁶⁾ po dobu nejméně 3 měsíců. Před podáním žádosti o převzetí trestního řízení do cizího státu se toto pátrání odvolá.

(4) Před podáním žádosti o předání trestního řízení státní zástupce vždy vyžádá aktuální výpis z Centrální evidence stíhaných osob. V případě, že osoba podezřelá nebo obviněná je stíhána i v rámci jiného trestního řízení, než toho, které má být předáno do cizího státu, státní zástupce zváží koordinaci mezi těmito trestními řízeními, zejména pokud zjistí, že na podezřelého nebo obviněného již byl v jiném trestním řízení vedeném v České republice vydán příkaz k zatčení nebo příkaz k zadržení. Výsledek případné komunikace s jiným státním zástupcem nebo soudcem uvede v předkládacím dopise mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

(5) V pochybnostech o možnosti předat trestní řízení do cizího státu si může státní zástupce vyžádat stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství. V žádosti konkretizuje důvody, pro které stanovisko žádá, a připojí nezbytný spisový materiál. Zvažuje-li předání trestního řízení do cizího státu uplatňujícího anglosaský způsob řízení, vyžádá si před podáním žádosti stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství vždy.

(6) Státní zástupce, který obdrží návrh policejního orgánu na předání trestního řízení do cizího státu s trestním spisem obsahujícím protokol o výpovědi svědka, jehož totožnost je utajena¹⁸⁷⁾, požádá mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství o zjištění, zda a v jakém rozsahu stát, do kterého má být trestní řízení

předáno, může zajistit ochranu takového svědka.

Čl. 97

Žádost o převzetí trestního řízení

(1) Dospěje-li státní zástupce k závěru, že účelu trestního řízení lze lépe dosáhnout v cizím státě, vypracuje žádost o převzetí trestního řízení. Žádost adresuje cizozemskému orgánu příslušnému ke konání trestního řízení zpravidla podle známého místa bydliště podezřelého nebo obviněného, anebo podle místa spáchání skutku. V případě, že žádost není zasílána v přímém právním styku a státnímu zástupci není známo, který cizozemský orgán je příslušný k jejímu provedení, žádost adresuje „příslušnému justičnímu orgánu“.

(2) Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, státní zástupce uvede v žádosti zejména

- a) odvolání se na mezinárodní smlouvu nebo na dosavadní styk při předávání trestního řízení,
- b) označení státního zastupitelství, včetně jeho adresy, telefonního a faxového čísla, případně i e-mailové adresy, spisovou značku a datum sepsání žádosti,
- c) osobní údaje podezřelého nebo obviněného, včetně místa jeho pobytu v cizím státě, jsou-li známy,
- d) popis skutku, pokud možno v krátkých větách, a jeho právní kvalifikaci s doslovným zněním ustanovení trestního zákoníku či jiných právních předpisů (např. z oblasti dopravy, bezpečnosti práce apod.),
- e) seznam nejdůležitějších důkazních prostředků shromážděných v trestním řízení,
- f) pokud připojený spis obsahuje spisové materiály, které není možné podle trestního řádu použít jako důkaz v řízení před soudem v České republice, výslovné upozornění na tuto skutečnost,
- g) konstatování, že nedošlo k promlčení trestní odpovědnosti, a odkaz na příslušné ustanovení trestního zákoníku, jakož i konstatování, že trestnímu řízení nebrání žádná jiná zákonná překážka, včetně doslovného znění ustanovení trestního zákoníku týkajících se promlčení trestní odpovědnosti,
- h) důvody, pro které je žádáno o převzetí trestního řízení, včetně důvodů, pro které lze předpokládat, že účelu trestního řízení bude v dožádaném státě dosaženo lépe než na území České republiky,
- i) údaje o trvání omezení osobní svobody a o zajištění věcí a majetku v trestním řízení v České republice,
- j) požadavek, aby dožádaný stát podal informaci o pravomocném rozhodnutí učiněném v řízení, které převzal, a popřípadě předal originál nebo ověřenou kopii

takového rozhodnutí,

k) odkaz na přílohy připojené k žádosti,

l) požadavek na vrácení věcného důkazu, pokud je k žádosti připojen a je zapotřebí v České republice.

(3) K žádosti se připojí

a) ověřená kopie trestního spisu, je-li to v konkrétní věci nezbytné nebo vyplývá-li to z mezinárodní smlouvy, nebo jeho podstatné části obsahující materiály dokládající, že bylo zahájeno trestní řízení, a do jakého stádia dospělo, a materiály týkajícího se nejdůležitějších skutkových a právních zjištění; originál spisu se připojí pouze v nezbytně nutných případech a jeho připojení státní zástupce v předkládacím dopise mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství vždy odůvodní,

b) věcné důkazy, pokud to jejich povaha připouští, nebo jejich seznam a popis s označením jejich vztahu k trestnímu řízení,

c) usnesení o dočasném upuštění od některých úkonů trestního řízení¹⁸⁸), není-li součástí materiálů podle písmene a),

d) návrh poškozeného na zahájení trestního stíhání podezřelého nebo obviněného, jestliže jde o trestný čin, který se podle práva dožádaného státu stíhá jen na návrh poškozeného, přičemž takový návrh může být učiněn v samostatném podání poškozeného nebo v protokolu o jeho výslechu, není-li součástí materiálů podle písmene a),

e) návrh poškozeného, aby cizozemský orgán uložil podezřelému nebo obviněnému povinnost nahradit mu způsobenou škodu, uvedený v samostatném podání poškozeného nebo v protokolu o jeho výslechu, z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody uplatňuje¹⁸⁹), není-li součástí materiálů podle písmene a).

(4) Je-li třeba věcný důkaz vrátit osobě zdržující se v České republice, státní zástupce vždy požádá o jeho vrácení do České republiky.

(5) Žádost o převzetí trestního řízení s případným překladem ve trojím vyhotovení a přílohami s případným překladem, zašle státní zástupce mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství s požadavkem předat ji cizozemskému orgánu.

Čl. 98

Překlady

(1) V souladu s požadavky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy musí být žádost o převzetí trestního řízení a její přílohy opatřeny překladem do úředního jazyka cizího státu nebo do jazyka, ve kterém je cizí stát ochoten žádost přijmout,

nevyplývá-li z mezinárodní smlouvy, že překlad není třeba pořizovat.

(2) Neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, vychází se při pořízení překladu z požadavků vyplývajících z dosavadního vzájemného styku při předávání trestních řízení. V takovém případě se provede překlad písemností do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků cizího státu, popřípadě do jiného jazyka v cizím státě užívaného, nebo do některého ze světových jazyků. Při výběru jazyka, do něhož mají být písemnosti přeloženy, se bere v úvahu, kterého jazyka se v cizím státě nejčastěji užívá. V pochybnostech si státní zástupce vyžádá stanovisko mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 99

Zaslání žádosti o převzetí trestního řízení do cizího státu

Jsou-li splněny podmínky pro předání trestního řízení do cizího státu a není-li zde ani jiná překážka bránící předání¹⁹⁰⁾, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zašle cizozemskému orgánu žádost o převzetí trestního řízení i s přílohami a svým průvodním dopisem. O odeslání žádosti do cizího státu vyrozumí státního zástupce a případně jej informuje o doplněních či opravách, které sám provedl.

Čl. 100

Postup po odeslání žádosti o převzetí trestního řízení do cizího státu

(1) Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství informuje státního zástupce o stanovisku cizozemského orgánu k jeho žádosti o převzetí trestního řízení a o opatřeních tohoto orgánu učiněných na základě takové žádosti. Neobdrží-li mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství v přiměřené době zprávu o stanovisku cizozemského orgánu k žádosti o převzetí trestního řízení, vyžádá ji.

(2) Pokud se tak nestalo dříve, státní zástupce poté, co obdrží prostřednictvím mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství zprávu o tom, že cizozemský orgán převzal trestní řízení, ihned odvolá souhlas se zadržením nebo požádá soud o odvolání příkazu k zadržení, příkazu k zatčení, žádosti o provedení nezbytných opatření pro vyžádání osoby z cizího státu nebo evropského zatýkacího rozkazu a současně soud informuje o důvodu tohoto postupu.

(3) Pokud státní zástupce ještě neobdržel zprávu o tom, že cizozemský orgán převzal trestní řízení, a došlo k zadržení podezřelého nebo obviněného v předávaném trestním řízení, ihned prostřednictvím mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství vyrozumí cizozemský orgán o zadržení podezřelého nebo obviněného a vezme žádost o převzetí trestního řízení zpět.

(4) Poté, co mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství obdržel zprávu o konečném rozhodnutí cizozemského orgánu v převzatém trestním řízení, informuje o tomto rozhodnutí státního zástupce a rovněž mu předá vyhotovení takového rozhodnutí, jestliže je obdržel. Neobdrží-li mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství vyhotovení takového rozhodnutí, vyžádá je.

(5) Jakmile státní zástupce obdrží od mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství zprávu o konečném rozhodnutí v trestním řízení v cizím státě, přezkoumá, zda jsou dány zákonné podmínky pro zastavení trestního stíhání nebo odložení věci.

Čl. 101

Přímý právní styk s cizozemskými orgány

Umožňuje-li mezinárodní smlouva přímý právní styk při předávání trestního řízení do cizího státu, užijí se pro postup státního zástupce ustanovení tohoto oddílu přiměřeně.

Oddíl 3

Převzetí trestního řízení z cizího státu

Čl. 102

Postup po obdržení žádosti o převzetí trestního řízení

(1) Obdrží-li mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství žádost cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení z cizího státu, přezkoumá tuto žádost a připojený spisový materiál zejména s ohledem na podmínky a náležitosti vyplývající ze ZMJS nebo mezinárodní smlouvy a požadavky vyplývající z dosavadního vzájemného styku.

(2) Obdrží-li takovou žádost přímo nižší státní zastupitelství a přitom mezinárodní smlouva neumožňuje přímý právní styk při předávání trestního řízení, předá ji se spisovým materiálem k ní připojeným neprodleně mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který postupuje, jako by mu žádost byla doručena cizozemským orgánem.

(3) Pokud mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství obdrží žádost cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení a mezinárodní smlouva umožňuje přímý právní styk při předávání trestního řízení, postoupí ji příslušnému státnímu zastupitelství, které postupuje, jako by mu žádost byla doručena cizozemským orgánem.

Čl. 103

Postup po rozhodnutí o převzetí trestního řízení

(1) Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství sleduje postup věcně a místně příslušného státního zastupitelství v převzatém trestním řízení tak, aby ve vztahu k cizozemskému orgánu mohl splnit povinnost informovat jej o opatřeních a rozhodnutích, která byla v tomto řízení učiněna. Za tím účelem vyžaduje od věcně a místně příslušného státního zastupitelství informace o stavu tohoto řízení a o opatřeních a rozhodnutích, která v něm byla učiněna.

(2) Bylo-li převzaté trestní řízení pravomocně skončeno, zašle věcně a místně příslušné státní zastupitelství mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství spolu se svou informací opis nebo ověřenou kopii konečného rozhodnutí s doložkou právní moci.

Čl. 104

Převzetí trestního řízení proti osobě nacházející se ve vazbě

(1) Obdrží-li mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství od cizozemského orgánu se žádostí o převzetí trestního řízení rovněž návrh na převzetí osoby, která se na území tohoto státu nachází ve vazbě, přezkoumá předložený spisový materiál rovněž z hlediska, zda obsahuje dostatek podkladů pro zahájení trestního stíhání¹⁹¹⁾ a návrh na vzetí této osoby do vazby. Věc z těchto hledisek konzultuje se státním zástupcem, který by jinak byl příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení.

(2) Jsou-li splněny podmínky pro rozhodnutí o převzetí trestního řízení a dány důvody pro zahájení trestního stíhání a podání návrhu na vzetí obviněného do vazby, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství rozhodne o převzetí trestního řízení¹⁹²⁾ a po konzultaci se státním zástupcem, který by jinak byl příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, dohodne s cizozemským orgánem dobu a místo převzetí osoby.

(3) Jsou-li splněny podmínky pro rozhodnutí o převzetí trestního řízení, ale nejsou dány důvody pro zahájení trestního stíhání a podání návrhu na vzetí obviněného do vazby, mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství se dotáže cizozemského orgánu, zda na své žádosti o převzetí trestního řízení trvá.

Čl. 105

Přímý právní styk s cizozemskými orgány

Umožňuje-li mezinárodní smlouva přímý právní styk při převzetí trestního řízení, užijí se pro postup státního zástupce ustanovení tohoto oddílu přiměřeně.

Oddíl 4

Předání a převzetí trestního oznámení nebo spontánní informace

Čl. 106

(1) Při zpracování žádosti o převzetí trestního oznámení nebo průvodního dopisu k poskytnutí spontánní informace¹⁹³⁾ a jejich předání mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství se postupuje přiměřeně podle čl. 52 až 54. V žádosti o převzetí trestního oznámení se vedle náležitostí uvedených v čl. 52 odst. 2 písm. a) a b) popíše skutek, který je předmětem trestního oznámení, uvede právní kvalifikace, kterou by tento skutek naplňoval podle právního řádu České republiky, včetně doslovného znění ustanovení trestního zákoníku či jiných právních předpisů,

seznam příloh trestního oznámení, důvody, pro které lze předpokládat, že skutek spadá do pravomoci orgánů daného cizího státu, a případné podmínky pro využití poskytnutých informací nebo důkazů. V průvodním dopisu k poskytnutí spontánní informace se vedle náležitostí uvedených v čl. 52 odst. 2 písm. a) a b) popíše skutek, pro který je nebo bylo vedeno trestní řízení v České republice, v němž byly opatřeny poskytované informace nebo důkazy, uvede právní kvalifikace, včetně doslovného znění ustanovení trestního zákoníku či jiných právních předpisů, seznam poskytovaných informací nebo důkazů, důvody, pro které jsou poskytovány, a případné podmínky pro jejich využití. Mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství postupuje při předání žádosti o převzetí trestního oznámení nebo při předání spontánní informace do cizího státu přiměřeně podle čl. 55 a 56.

(2) Obdrží-li mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství od cizozemského orgánu trestní oznámení nebo spontánní informaci, zašle je věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství k postupu podle trestního řádu, aniž by o jejich převzetí rozhodoval¹⁹⁴⁾.

(3) Umožňuje-li mezinárodní smlouva přímý právní styk při předání a převzetí trestního oznámení nebo spontánní informace, postupuje státní zástupce podle odstavců 1 a 2 přiměřeně.

ČÁST ŠESTÁ

Uznání a výkon rozhodnutí

Čl. 107

Uznání a výkon cizozemských rozhodnutí

O výsledku řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí¹⁹⁵⁾ a případně též o svém písemném vyjádření¹⁹⁶⁾ v tomto řízení státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. V písemném vyjádření státní zástupce zhodnotí splnění podmínek pro uznání cizozemského rozhodnutí. Informaci o písemném vyjádření státní zástupce poskytne bez zbytečného odkladu po jeho podání soudu, informaci o výsledku řízení bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu nebo rozhodnutí o zamítnutí návrhu Ministerstva spravedlnosti anebo poté, co bylo řízení jiným způsobem skončeno.

Čl. 108

Informační povinnost v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího náhradní opatření za vazbu

O výsledku řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího náhradní opatření za vazbu¹⁹⁷⁾ státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci o výsledku řízení státní zástupce poskytne bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu nebo o neuznání anebo poté, co bylo řízení jiným způsobem skončeno.

Čl. 109

Zajištění výkonu rozhodnutí ukládajícího náhradní opatření za vazbu v jiném členském státě

(1) Stanovený formulář osvědčení^{197a)} v českém jazyce i úředních jazycích jiných členských států je dostupný na Extranetu státního zastupitelství. Formulář osvědčení nesmí být při vyplňování upravován obsahově ani terminologicky.

(2) Státní zástupce, který zaslal příslušnému orgánu jiného členského státu za účelem uznání a výkonu své rozhodnutí ukládající náhradní opatření za vazbu¹⁹⁸⁾, o tom informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zasláním jeho stejnopisu nebo kopie, včetně stejnopisu nebo kopie osvědčení a případných dalších příloh, sdělí, zda toto rozhodnutí bylo v jiném členském státě uznáno a vykonáno, a případně zašle kopii příslušného rozhodnutí jiného členského státu.

Čl. 110

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění

V písemném vyjádření v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění¹⁹⁹⁾ státní zástupce zhodnotí splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu. O svém vyjádření i výsledku tohoto řízení informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci o písemném vyjádření státní zástupce zpravidla poskytne spolu s informací o výsledku řízení bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu nebo o neuznání anebo poté, co je řízení jiným způsobem skončeno. Považuje-li to za vhodné, zejména s ohledem na potřebu metodického vedení ze strany mezinárodního odboru Nejvyššího státního zastupitelství, může státní zástupce informaci o písemném vyjádření poskytnout již po jeho podání soudu.

Čl. 111

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku, věci

V písemném vyjádření v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku, věci²⁰⁰⁾ státní zástupce zhodnotí splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu. O svém vyjádření i výsledku tohoto řízení informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci o písemném vyjádření státní zástupce poskytne bez zbytečného odkladu po jeho podání soudu, informaci o výsledku řízení bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu nebo o neuznání anebo poté, co je řízení jiným způsobem skončeno.

Čl. 112

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní

svobody

V písemném vyjádření v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody²⁰¹⁾ státní zástupce zhodnotí splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu. O svém vyjádření i výsledku tohoto řízení informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci o písemném vyjádření státní zástupce poskytne bez zbytečného odkladu po jeho podání soudu, informaci o výsledku řízení bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu nebo o neuznání anebo poté, co je řízení jiným způsobem skončeno.

Čl. 113

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího trest nespojený se zbavením osobní svobody, dohled nebo přiměřená omezení anebo povinnosti

V písemném vyjádření v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího trest nespojený se zbavením osobní svobody, dohled nebo přiměřená omezení anebo povinnosti²⁰²⁾ státní zástupce zhodnotí splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu. O svém vyjádření i výsledku tohoto řízení informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci o písemném vyjádření státní zástupce poskytne bez zbytečného odkladu po jeho podání soudu, informaci o výsledku řízení bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu nebo o neuznání anebo poté, co je řízení jiným způsobem skončeno.

Čl. 113a

Informační povinnost v řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření

O výsledku řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření²⁰²⁾ státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství. Informaci o výsledku řízení státní zástupce poskytne bez zbytečného odkladu po právní moci rozhodnutí o uznání a přijetí návazných opatření nebo o neuznání anebo poté, co bylo řízení jiným způsobem skončeno.

Čl. 113b

Zajištění ochrany chráněné osoby v jiném členském státě

(1) Stanovený formulář evropského ochranného příkazu^{202b)} v českém jazyce i úředních jazycích jiných členských států je dostupný na Extranetu státního zastupitelství. Formulář evropského ochranného příkazu nesmí být při vyplňování upravován obsahově ani terminologicky.

(2) Státní zástupce, který zaslal příslušnému orgánu jiného členského státu za účelem uznání a přijetí návazných opatření svůj evropský ochranný příkaz^{202c)}, o tom

informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství zasláním jeho stejnopisu nebo kopie, včetně stejnopisu nebo kopie případných příloh, sdělí, zda tento příkaz byl v jiném členském státě uznán a přijata návazná opatření, a případně zašle kopii příslušného rozhodnutí jiného členského státu. Obdobně státní zástupce informuje mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství též o rozhodnutí o zamítnutí žádosti chráněné osoby o vydání evropského ochranného příkazu.

ČÁST SEDMÁ

Závěrečná ustanovení

Čl. 114

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 1/2011, o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech.

2. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 2/2011, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 1/2011 ze dne 21. ledna 2011, o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech.

3. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 6/2012, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 1/2011 ze dne 21. ledna 2011, o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 2/2011 ze dne 23. února 2011.

Čl. 115

Účinnost

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Nejvyšší státní zástupce:

JUDr. Pavel Zeman v.r.

Příloha A

zrušena

1) Zákon č. 354/2019 Sb., o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, ve znění zákona č. 166/2020 Sb.

- 2) § 19 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) § 4 odst. 5 a 6 pokynu obecné povahy č. 7/2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) § 13 ZMJS
- 5) § 73 a násl. zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 6) § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Čl. 36 odst. 1 písm. b) Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963, vyhlášené pod č. 32/1969 Sb.
- 8) Čl. 36 odst. 1 písm. b) Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963, vyhlášené pod č. 32/1969 Sb.
- 9) § 143 odst. 2 a 3 a § 144 odst. 1, 2 a 4 ZMJS
- 10) Společná akce (98/428/SVV) ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě čl. K.3 Úmluvy o Evropské unii, o vytvoření Evropské soudní sítě (Úř.věst.: L 191, ze dne 7. 7. 1998, s. 4), která byla nahrazena rozhodnutím Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst.: L 348, ze dne 24. 12. 2008, s. 130).
- 11) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV, Úř. věst.: L 295 ze dne 21. 11. 2018, s. 138.
- 17) § 79 odst. 1 ZMJS
- 18) § 79 odst. 2 písm. a) a c) až e)
- 19) § 76a tr. ř.
- 20) § 69 tr. ř.
- 21) § 81 odst. 1 ZMJS
- 22) § 173 tr. ř.
- 23) § 173 odst. 2 věta druhá tr. ř.
- 24) § 84 odst. 1 ZMJS
- 25) § 85 ZMJS

- 26) § 78 ve spojení s § 85 odst. 3 a 4 ZMJS
- 27) § 86 ZMJS
- 28) § 93 ZMJS
- 29) § 92 odst. 3 a § 37 odst. 3 ZMJS
- 30) § 91 odst. 2 ZMJS
- 31) § 98 ZMJS
- 32) § 92 odst. 9 ZMJS
- 33) § 95 odst. 1 ZMJS
- 34) § 93 odst. 1 ZMJS
- 35) § 93 odst. 1 věta druhá ZMJS
- 36) § 94 odst. 1 ZMJS
- 37) § 95 odst. 1 ZMJS
- 38) § 95 odst. 1 ZMJS
- 39) § 95 odst. 3 poslední věta před středníkem ZMJS.
- 40) § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p) ZMJS.
- 41) § 96 ZMJS
- 42) § 14 odst. 1 písm. a), § 93 odst. 2 ZMJS
- 43) § 2 odst. 3 tr. ř. a § 4 až 8 tr. zák
- 44) § 8 odst. 1 tr. zák.
- 45) § 99 odst. 2 a 3 ZMJS
- 46) § 103 odst. 1 ZMJS
- 47) § 103 odst. 5 ZMJS.
- 48) § 92 odst. 7 ZMJS
- 49) § 193 odst. 1 ZMJS
- 50) § 76a tr. ř.

- 51) § 69 tr. ř.
- 52) § 193 odst. 2 ZMJS
- 53) § 193 odst. 3 ZMJS
- 54) § 173 tr. ř.
- 55) § 173 odst. 2 věta třetí tr. ř.
- 56) § 197 odst. 1 ZMJS
- 57) § 198 ZMJS
- 58) § 192 ve spojení s § 198 odst. 3 ZMJS
- 59) § 200 ZMJS
- 60) § 200 odst. 1 ZMJS.
- 61) § 222 až 224 ZMJS a § 225a ZMJS.
- 62) § 204 ZMJS.
- 63) § 203 odst. 3 ZMJS
- 64) § 204 odst. 4 ZMJS.
- 65) § 199 odst. 1 až 3 ZMJS
- 66) § 199 odst. 4 ZMJS
- 67) § 203 odst. 10 ZMJS.
- 68) § 203 odst. 9 ZMJS.
- 69) § 205 odst. 1 ZMJS
- 70) § 204 odst. 1 ZMJS
- 71) § 204 odst. 2 ZMJS
- 72) § 204 odst. 4 ve spojení s § 94 odst. 1 ZMJS
- 73) § 205 odst. 1 ZMJS
- 74) § 209 ZMJS
- 75) Zejména § 203 odst. 6 ZMJS.

- 76) § 205 odst. 5 poslední věta před středníkem ZMJS.
- 77) § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a § 205 odst. 3 písm. d) až f) ZMJS.
- 78) § 208 ZMJS
- 79) § 14 odst. 1 písm. b), § 93 odst. 2 ve spojení s § 204 odst. 3 ZMJS
- 80) § 2 odst. 3 tr. ř. a § 4 až 8 tr. zák.
- 81) § 8 odst. 1 tr. zák.
- 82) § 211 odst. 1 ZMJS
- 83) § 211 odst. 1 věta třetí ZMJS
- 84) § 216 odst. 1 ZMJS
- 85) § 216 odst. 4 ZMJS
- 86) § 218 a 219 ZMJS
- 87) § 222, 223, 225 a 225a ZMJS.
- 88) § 78 a § 79 tr. ř.
- 89) § 80 tr. ř.
- 90) § 79a až § 79f tr. ř.
- 91) § 79g tr. ř.
- 92) § 47 tr. ř.
- 93) § 347 tr. ř.
- 94) § 358b tr. ř.
- 95) § 344a tr. ř.
- 97) § 82 až 83b tr. ř.
- 98) § 86 a 87 tr. ř.
- 99) § 87a tr. ř.
- 100) § 87b tr. ř.
- 101) § 88 a 88a tr. ř.

- 102) § 91 a násl. tr. ř.
- 103) § 97 a násl. tr. ř.
- 104) § 43 tr. ř.
- 105) § 108 tr. ř.
- 106) § 42 tr. ř.
- 107) § 104a tr. ř.
- 108) § 104b tr. ř.
- 109) § 104c tr. ř.
- 110) § 104d tr. ř.
- 111) § 104e tr. ř.
- 112) § 105 tr. ř.
- 113) § 116 a 118 tr. ř.
- 114) § 112, § 8 odst. 2 tr. ř.
- 115) § 113 tr. ř.
- 116) § 114 tr. ř.
- 117) § 115 tr. ř.
- 118) § 158c tr. ř.
- 119) § 158d tr. ř.
- 120) § 158e tr. ř.
- 121) § 20 odst. 1 ZMJS
- 122) § 12 odst. 1 ZMJS
- 123) § 42 odst. 1 ZMJS
- 124) § 43 ZMJS.
- 125) § 59 odst. 2 ZMJS.
- 126) § 60 odst. 2 ZMJS.

127 § 60 odst. 2 ZMJS

128 § 60 odst. 4 ZMJS

129) § 70 odst. 1 písm. b) ZMJS

130) § 70 odst. 6 ZMJS

131) § 70 odst. 1 ZMJS

132) § 70 odst. 6 ve spojení s § 70 odst. 1, písm. c) a d) ZMJS

133) § 70 odst. 6 ZMJS.

134) § 70 odst. 5 ZMJS

135) § 70 odst. 2 písm. a) ZMJS

136) § 69 odst. 1 ZMJS

137) § 79g tr. ř.

138) § 47 tr. ř.

139) § 347 tr. ř.

140) § 47 tr. ř.

141) § 347 tr. ř.

142) § 45 odst. 2 ZMJS.

143) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012, Úř. věst. L 159 ze dne 28. 5. 2014, s. 1-10.

144) § 14 zákona č. 101/2001 Sb., o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů.

144a) § 229 odst. 1 ZMJS a příloha Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

144b) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

145) § 238c ZMJS.

146) § 71 odst. 4 ZMJS

147) § 57 ZMJS.

148) § 62 ZMJS

149) § 65 ZMJS

150) § 64 odst. 2 ZMJS

151) § 48 odst. 5 a 6 ZMJS

152) § 10 odst. 3 ZMJS

153) § 47 odst. 1 ZMJS

154) § 49 ZMJS

155) § 51 ZMJS

156) § 63 ZMJS

157) § 64 ZMJS

158) § 65 ZMJS

159) § 59 až 61 ZMJS.

160) § 70 odst. 1 písm. b) ZMJS

161) § 70 odst. 1, písm. c) a d) ZMJS

162) § 70 odst. 2 písm. a) ZMJS

163) § 69 odst. 6 ZMJS

164) § 55 ZMJS.

165) § 47 tr. ř.

166) § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř.

167) Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. Evropských společenství L 12 ze dne 16. 1. 2001 s. 1).

168) Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém.

169) § 347 tr. ř.

170) § 348 odst. 1 tr. ř.

171) § 80 a násl. tr. ř.

172) § 43 odst. 3 ZMJS

173) § 43 odst. 3 ZMJS

174) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012, Úř. věst. L 159 ze dne 28. 5. 2014, s. 1-10.

175) § 233 odst. 1 ZMJS a čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, Úř. věst. L 303 ze dne 28. 11. 2018 s. 1.

176) § 233 odst. 4, 6 ZMJS a čl. 8 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, Úř. věst. L 303 ze dne 28. 11. 2018 s. 1.

177) § 12 zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

178) § 58 odst. 6 ZMJS

179) § 58 odst. 7 ZMJS

180) § 58 odst. 8 ZMJS

181) např. čl. 2 písm. b) Evropské úmluvy o právní pomoci ve věcech trestních z 20. 4. 1959 (č. 550/1992 Sb.)

182) Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.

183) § 193 ZMJS

184) § 224 ve spojení s § 193 ZMJS a § 225a ZMJS ve spojení s § 193 ZMJS.

185) § 79 ZMJS

186) § 38 ZMJS

187) § 55 odst. 2 tr. ř.

188) § 108 odst. 1 ZMJS

189) § 43 odst. 3 věta třetí tr. ř.

190) § 106 odst. 2 ZMJS

191) § 160 odst. 1 tr. ř.

192) § 113 ZMJS

193) § 56 ZMJS

194) § 42 odst. 3 ZMJS

195) Část třetí hlava IV díl 1 ZMJS

196) § 123 odst. 2 ZMJS

197) Část pátá hlava IV díl 1 ZMJS

197a) § 252 odst. 3 ZMJS a Příloha I rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

198) § 252 ZMJS

199) § 266 odst. 2 ZMJS

200) § 283 odst. 2 ZMJS

201) § 304 odst. 2 ZMJS

202) § 327 odst. 2 ZMJS

202b) § 354 odst. 2 ZMJS a Příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

202c) § 355 ZMJS